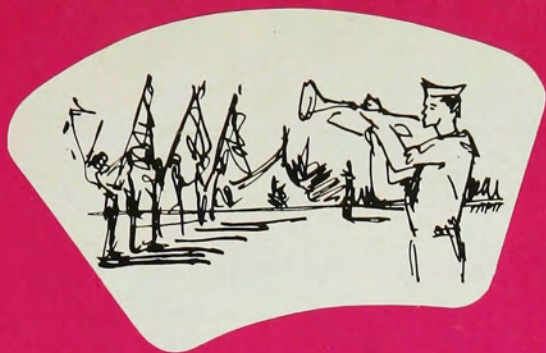

ЮНАК

ЛИСТОПАД 1972 NOVEMBER

ЮНАК

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.
Редагує колегія.

ЛИСТОПАД 1972

Ч. 11 (111) РІК X

Головний редактор:
пл. сен. Ольга Кузьмович.

Члени редакційної колегії:
ст. пл. Уляна Близняк
пл. сен. Тоня Горохович
пл. сен. Олександра Юзєнів

Адміністратор: пл. сен. Омелян Тарнавський.

Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.
— Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

Річна передплата:

США і Канада — \$7.50
(за два роки — 1972/73 — \$14.00)
Австралія — 4.50 австр. дол.
Австрія — 100 шіл.
Аргентина — 6.00 пез.
Бельгія — 150.00 бел. фр.
Бразилія — 200.00 кр.
Вел. Британія — 1.00 фунт
Німеччина — 12.50 н. м.
Франція — 15 фр.

Ціна одного числа:
у США і Канаді — 75 центів.

ЗМІСТ:

1 Гутірка з юними друзями	Подруга Гребля
2 1-го Листопада 1918 року	✱
Легенда про заснування Львова	Лев Лепкий
3 Місто Лева	Любов Забашта
4 Листопад,	О. Рудакевич
Маніфест пластової молоді на ЮМПЗ-1927	В. Бакалець,
	Д. Якимчук
	О. Олесь
Хай літають вітри	В. Мартинець
5 Військові пластуни	✱
7 Юрій Шухевич знову засуджений	✱
Новини з України	✱
8 Приповідки для пластунів	О. Кузьмович
9 Сучасні визначні українці	В. Соханівський
10 "Королівська гра"	В. Сич
11 Кіт і ластівка	Я. Цибульська
Моє цьогорічне літо	
12 На Ювілейній Міжкравовій Пластовій	✱
Зустрічі у-1972, Практичне пластування	Ю. Яримович
13 Табір юнаків	✱
14 Юнаки в історичних одностроях	Л. Балтарович
15 В дощі і болоті	
17 Чи знаєте що...	
ЮМПЗ на весело	
18 Що нового в Пласті?	В. Ф-ич
Третя Крайова Пластова Орликіяда в Австралії	✱
Усміхніся!, Гра	✱
20 Фоторепортер питає	
21 Підготовляємося до вечерниць	Подруга Оля
22 Як це було на ЮМПЗ-1972?	Х. Роговська
23 Історична теренова гра	І. Д.
24 Під шатрами на Батурині	Л. Солтис
Наша пошта, Оголошення	

● У "віконці": Сурма на збірку — рисунок пл. сен. В. Пилишенка-Гарпуна.

● На обкладинці: Юначки із 10-го Куреня УПЮ-ок ім. Ольги Кобилянської з Дітройту у своїх бойківських одягах на ЮМПЗ-1972.

Світлив п. Б. Полянський.

Від Редакції:

Світлини із ЮМПЗ-1972 р., що були поміщені в монтажі на 1-шій сторінці у жовтневому числі ц. р. (ч. 10/1972), виконав пл. сен. Любомир Романків.

УТІРКА З ЮНИМИ ДРУЗЬМИ

“Чим глибше в душу дитини увійшли тривоги, хвилювання, дбайливість про добро, красу, щастя, радість для людей і спільноти, тим тоншою є її вразливість на свою власну поведінку”.

(В. А. Сухомлинський: Народження громадянина)

Дорогі Юні Подрузи і Друзі!

Пояснення до 1-шої точки пластового закону — “Пластун словний”, подане у “Життя в Пласті”, дуже коротке. Це тому, що слово “словний” загально зрозуміле. Але тло “словности”, інтенція цієї точки закону в’яжеться з багатьма іншими проблемами нашої поведінки, які “заставляють” нас бути словними або словністю легковажити.

У житті прикладів на несловність подостатком. Доня сказала мамі, що повернеться додому в означеній годині. Мама, чекаючи, хвилюється, їй уविжаються неймовірні картини — могло щось статися дитині. Неприємні переживання надривають здоров’я. Чи доня подумала про це — скільки шкоди здоров’ю і болю вона спричинює своїй мамі несловністю?.. А це так просто — задзвонити і попросити дозволу спізнитися, вибачитися, подати вістку. Провід курінного свята розподілив роботу, переживає, клопочеться, надіється на успіх. Одна з юначок, що мала деклямувати, виконати частину декорації, чи розіслати повідомлення, занедбала свій обов’язок. Скільки прикрих переживань вона спричинила своїм товаришкам? Та чи тільки це? А що думають про даний курінь, чи гурток, чи й цілу станицю учасники свята? Ніхто не знає, що винна тут одна особа, думають, що недбалі всі організатори свята. З дороги пластун заповів, що він із хворим юнаком прибуде на лєтовище невідомо коли, просив чекати на його телефон, щоб знати коли за ними приїхати і примістити на нічліг. Треба було знайти дижурного для вичікування на телефон в домівці, когось, хто міг би поїхати на лєтовище, нічліг для двох пластунів. Усе було зроблено, на лєтовищі голосники 5 годин оголошували їх прізвища, чекали з автом, сиділи в домівці при

телефоні, всі хвилювалися, тоді як цих двох пластунів щасливо прибули з дороги, побували під домівкою та виїхали в дальшу дорогу, нікому не передавши вістки про те, що з ними сталося.

Можна б ще наводити безліч інших прикладів на те, щоб доказати, якою важливою для співжиття між людьми і для успішности нашої праці є словність.

Чому ж є люди несловні?..

Такими є ті люди, що не мають почуття своєї гідности, у яких приспане сумління, які егоїсти. Коли б у кожному випадку несловности ми зверталися до свого нутра і питалися самі себе — “Як я буду виглядати в очах інших після цього, коли я “підманула” їх, не виправдала їхньої надії?” Коли б могли уявити наслідки своєї несловности, тоді б докладали зусиль, щоб побороти усі перешкоди і слова додержати. Отже чутлива совість помагає нам бути словними, вона є нашим сторожем, охороняє нашу поведінку.

Як плекати словність?

Треба совість — сторожа нашої поведінки, дуже плекати, шанувати, не давати йому “засипляти” тоді, коли наша добра поведінка в небезпеці. У всіх випадках безпеки для словности думаймо про її наслідки, про те, як потерплять на цьому наші близькі. І навпаки — думаймо тоді про добро інших, про те, що наша словність облежить їм життя, принесе їм радість, збагатить їх духово. Перемагаймо себе, свої негативні спонукки спинюймо “моральними греблями”. Здобування цих “гребель” і цінностей — це нагорода за зусилля — ними ми здобуваємо для себе почуття радості творця, бо творимо моральну цінність для свого “я”. Ці складні рухи душі настають у нашому “я” тоді, коли ми переживаємо біль, тривогу і неспокій за добро ближніх. Коли ж ми не переживаємо добра і зла довкола нас, коли не стаємо ліпшими, тоді ми глухі на всі добрі ради батьків, виховника, книжки. Емоційна самооцінка — це ґрунт, на якому виростають зерна моралі, що їх хочуть нам передати виховники. А без цього ґрунту нема виховання, нема поступу. Проведіть гутірку на сходах про плекання совісті, Подрузи і Друзі! Це особливо цікава і корисна тема.

С ко б!

Подруга Гребля

1-ГО ЛИСТОПАДА 1918 РОКУ

Хто підготовляв переворот?

Його підготовляли старшини Українських Січових Стрільців (УСС) під проводом полковника Дмитра Вітовського (Легіон УСС існував від 1914 р.). Уся підготовка йшла у великій таємниці, щоб не виявити цілої справи перед Австрією та поляками.

Яка була ціль Листопадового Чину?

Восени 1918 року стало ясным, що Австрія, до якої в той час належала Галичина, не виграє війни і розпадеться. Українські патріоти в Галичині, зокрема Українська Національна Рада у Львові, яку створили українські парламентаристи, почали думати, як перебрати від Австрії українські землі та оборонити їх від зазіхань поляків. Для такої справи треба було підготувати військове повстання або переворот та у відповідний час збройно опанувати, щоб оборонити історичні українські землі.

Як розгорталися події?

Повстання почалося у Львові 1-го листопада 1918 року о другій годині вночі. Українські частини роззброїли австрійське військо, захопили всю зброю, вивісили на ратуші ("ситі гол") український прапор і розліпили по місті прокламації, що проголошували постанови Західньої Української Народньої Республіки (ЗУНР). Водночас українці захопили владу і в інших містах Галичини, як, наприклад, у Станиславові, Дрогобичі, Тернополі, Стрию тощо.

Який був уряд?

Уряд новоствореної держави називався: Українська Національна Рада у Львові. Її головою був д-р Кость Левицький.

Дальші події

Українці з великим запалом узялися будувати державне життя: адміністрацію краю, шкільництво, пошту, транспорт; випустили свої власні гроші та поштові марки; розбудували військові сили.

Однак, поляки не хотіли погодитися із тим, що Галичина зі Львовом мала залишитися в українських руках, і виступили війною. Вони були краще зорганізовані, бо мали свою відроджену державу, мали багато й добре озброєного війська, а до того ще дістали допомогу від Франції. Тим то почалася затяжна війна, що тривала до липня наступного, себто, 1919-го року. Українці спершу були змушені відступити зі Львова, а потім узагалі залишити Галичину і перейти на східні українські землі, де разом з тамтешньою армією Української Народньої Республіки (зі столицею в Києві) боролися проти московської армії (большевиків).

Значення 1-го листопада 1918 р.

Листопадовий Чин був висновком відродження державної ідеї між західними українцями. Він теж доказав, що Галичина завжди була й назавжди лишиться українською. Пам'ятний Листопад і його творці залишили молодому поколінню гарний приклад патріотизму. На ньому пізніше виросла УПА.

ЛЕГЕНДА ПРО ЗАСНУВАННЯ ЛЬВОВА

Від Редакції: Саме перед роком ми писали в «Юнакові» про цього редактора, музику, поета і приятеля пластової молоді — а перш усього старшину Українських Січових Стрільців, що помер у США 28-го жовтня 1971 р. Із його недрукованої спадщини передала нам Дружина Покійного цей сценічний образ. Його написав Лепкий у останніх роках життя із призначенням для пластунів.

Юрась: Що це за сокіл ясний, що зорить із висот угору, знявшись під хмарами?

Іванко: Щораз меншає, наче гасне, лише сонце крильця золотить та він у цю мить униз паде стрілою.

Юрась: Що сталося? Чи лебедя побачив. І на нього вдарить?..

Іванко: Ой ні, не лебедя — дивись орел-беркут за ним пустивсь і вже здоганяє. Біжімо швидко.

Юрась: Куди?

Іванко: За соколом...

Юрась: Чого?

Іванко: Боюсь, що злющий орел-беркут уб'є його.

Юрась: Нещасному ти хочеш полегшити муки?

Іванко: А так. Уб'ю орла, врятую сокола.

Юрась: Не добіжиш.

Іванко: Поцілю з лука.

(Іванко вибігає)

Юрась: Десь чути грає ріг, хтось заблудив
— а може лови. Хтось іде.

(Увійходить Князь Лев)

Князь Лев: Ти хто такий?

Юрась: Юрась ім'я моє, а батько мій кмет-
Давид. Живемо там за Полтвою рікою.

Князь Лев: А що ти тут сам робиш? І звід-
кіля взявся?

Юрась: Я не сам, є ще Іванко — та він за
соколом пігнався.

Князь Лев: За соколом?

Юрась: А так, щоб рятувати його із кігтів
орла.

Князь Лев: Цей сокіл батька мого, короля.

Юрась: (здивовано) Короля?

Князь Лев: Данила. Я син його.

Юрась: Князь Лев...

(Вбігає Іванко із соколом в руках)

Іванко: Бідний... Заляканий який, але жи-
вий. Беркута в останню хвилину поцілюв я.

Князь Лев: (бере сокола) Спасибі за твою
прислугу. Дружинником будеш моїм і найвір-
нішим другом. Хто батько твій? Де живе?

Іванко: Мій батько боярин Мусій, на Крив-
чичках живе: його оті ліси, поля аж туди,
де чортова біліє скеля (показує).

Князь Лев: І гарно тут і добре сталося, що
батько мій, король, шукаючи нового місця на
твердиню — оцього сокола пустив він нині,
щоб місце означив де город будувати, що моїм
ім'ям буде зватись і славитися до віків: нову
столицю Львів. (Відходять)

II Відслона

Стрілець: У цю саме ніч звернулась доля
Львова. Ми знову як той Іванко, що сокола
врятував від орла — рідний город, столицю

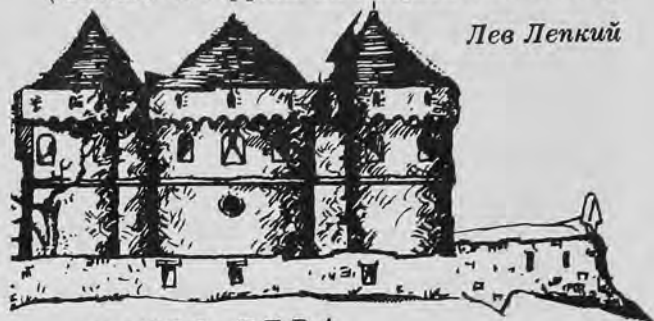
нашого краю. І ви, пластуни, приклали для
нього свої молоді руки і своє серце.

(Надбігає пластун зі стежі)

Пластун: Пане підхорунжий! Голошусь із
приходом зі стежі. Увесь Львів у наших руках.
На ратуші замаяв український прапор, його ви-
вісив колишній пластун, тепер десятник Ук-
раїнських Січових Стрільців — Паньківський.

(Стають на струнко як і слугагі. Співають)

Лев Ленкий

МІСТО ЛЕВА

Львово, про тебе співаю,
Земле моїх батьків,
Де кожну вулицю знаю
Уже немало віків,

Де смілі сини Богдана
Ішли у славні бої,
Де кожен камінь мов рана
Дітей дорогих твоїх.

О Львово, обитель Лева!
Пророком народ твій був.
Він силу твою ставлеву
Ще з давніх-давен відгув.

Поставив на варті міста
Сто левів на диво всім,
Легенду створив барвисту
Про грізний розплати грім.
І каже легенда давня,
Безсмертна як сам народ:
Як сповниться гаша горя
Від горних людських знегод,

Тоді, ще німі угора,
Ці лави проснуться вмиг,
Тоді заревуть як море,
І зійдуть з камінних плит.

І підуть по місту грізно,
Щоб помсту свою звершить,
І буде тоді запізно
Пощади у них просить.

...Проснулась левина сила:
З міжгір'я, де в'ється плай,
Від бойківських хат похилих
Песлось гомове: — Вставай!

Любов Забашта

ЛИСТОПАД

У мене син єдиний був.
Не те, щоб красень,
Не те, щоб і найліпший ... Ні, ні...
Та, що це я кажу!
Найкращий і найліпший від усіх!
Стрункий і худорлявий,
Синьоокий, зуб білявий,
І ось — нема...

Забрав мені буревій листопад —
Такий болюгий, грізний, рідний
Волі бій.
І він пішов,
Пішов, не кажучи мені про це ні слова.
Тільки:
Прощайте, не плазте.
Смішні ж ви, моя мамо,
Я прийду.

Оце й усе...
Чи ж ніколи
Мені його не базити ще раз?
Піду, ститаю інших, як і вас,
І розкажу їм, як і вам, усе від позатку:
Про сина, про Вітгизну, про наказ.

Шукаю сина, йду, питаю:
Чи ти його не базив?
Може ти?
Не зув?
Не знаєш?

У мене він єдиний був,
Не те, щоб красень,
Не те, щоб і найліпший... Ні, ні...
Та що це я кажу!
Найкращий і найліпший від усіх!
Стрункий і худорлявий,
Синьоокий, зуб білявий...

«Спи, синозку, спи,
Огка зажмур,
Над тобою твоя мати
Шепоче молитви».
Піду! Спитаю других як і вас,
І розкажу їм, як і вам, усе від позатку:
Про Рідний Край, про всіх Синів і про Наказ!

Оксана Рудакевиз
(За «Новим Шляхом»)

МАНІФЕСТ ПЛАСТОВОЇ МОЛОДІ НА ЮМПЗ-1972

Оцим закінчуємо нашу історичну теренову гру, присвячену боротьбі Української Нації і українських пластунів за незалежність, як у часі 1-ої світової війни, так і під час 2-гої світової війни і після неї, коли то осамітнена й відрізана від зовнішнього світу Українська Повстанська Армія аж до 1950-их років змагалася за Українську Державу.

Сотні пластунів, які творять пластовий Курінь Безсмертних, віддали своє молоде життя в цій боротьбі на службі Богові й Україні.

Віriamo, що ця історична теренова гра зміцнить серед вас і серед усього пластуства, розпорошеного по світі, тверду віру в нашу перемогу, віру в безсмертність і майбутнє нашої Нації.

Наш Основник — Дрот, який у 1957 році бачив на власні очі першу на цьому континенті Пластову Зустріч у Канаді, сказав таке:

“Ми вступили на добрий, власний шлях і ним незмінно ідемо досі й далі йтимемо, а напрям-мета його це — БОГ і УКРАЇНА — ВІЛЬНА, СУВЕРЕННА СОБОРНА!”

Ми впевнені в тому, що дух нашого Основника Дрота, дух Начального Пластуна Сірого Лева і дух Подруги Цьопи — які вже сидять при Вічній Ватрі — разом з духами пластунів з Куреня Безсмертних, з небесних висот глядять на нас усіх і молять Бога, щоб здійснилися слова пластової присяги:

“щоб нарід наш вольний, могутній зростав!”

Дано на “Вовчий Тропі”, 24 серпня 1972 р.
г.д. 5 по пол.

За Провід Історичної Теренової Гри:
пл. сен. Володимир Бакалець,
ст. пл. Дарка Якимчук

Хай літають вітри, хай сміються громи,
Ми не звернем з своєї дороги,
Ми розіб'єм вітри молодими грудьми,
Грім заглушать нісні перемоги.

Тільки той досягає мети, хто іде,
Тільки той, хто горить, не згоряє;
Стелить килим для нього життя молоде,
Смерть вінок йому візний сплітає.

Вище ж прапор ясний! Більше віри в борні,
Глибше сумніви, стогони й сльози:
Пролітає життя на крилатім коні,
Розкидає квітки по дорозі.

Олександр Олесь

Перша світова війна в 1914-1918-их роках глибоко сколихнула життям українського народу. Після 250-річної неволі народ знову став із зброєю в руках боронити рідні землі перед загарбниками. У вояцьких лавах стали також юнаки й юначки, — цвіт народу. Вони створили свої окремі юнацькі частини, як от “Пластова юнацька сотня” в Стрию, або “Дівоча сотня залізного загону” у Станиславові. Близько вісім тисяч юнацтва станули в ряди Української Галицької Армії. Вони перебули долю і недолю цієї армії разом з дорослими вояками. Мабуть немає прикладу в історії новіших часів інших народів, щоб 15-17-річні хлопці так масово брали участь у боротьбі за волю Рідного Краю.

Зберігаймо їх пам'ять, Друзі і Подрузи, у своїх серцях, йдучи їх слідами, плакаймо любов до рідного минулого, нашої мови, книжки, розбудовуймо наше пластова життя, щоб створити живий пам'ятник борцям за краще Завтра нашого народу. — **Редакція.**

— Я зробив, друзі, вступ і на цьому поки що ставлю крапку. А тепер за вами слово, — звернувся я до кільканадцятьох членів УВО, що з ними довелося мені по багатьох роках, уже по другій світовій війні, зустрітися. Я читав їм мої спогади і прохав їх зробити зауваження й доповнення.

— У вас доволі рельєфно виходить участь Січових Стрільців у творенні УВО і взагалі їхня вага в нашому суспільному житті, — почав Е. Козак. Зате вже не так виходить участь інших формацій, зокрема УСС, а нема згадки про таку організацію як Пласт. Тому хочу оповісти дещо про відділ т. зв. “**Військових Пластунів**” у Стрию, бо він відіграв певну роль і в часі наших визвольних змагань, і потім УВО оперла на нього свою діяльність.

Отож далеко перед Першим Листопада 1918 р., ще на весні цього ж року зав'язалася при гімназійному Пласті у Стрию підпільна організація, що її очолював учень VIII. класи Л. Ми сходилися на таємні збори в пивницях гімназійної бурси, і тут одного разу склали приречення. Пригадую, я намалював труп'ячу голову, на неї поклали штилет і при піднесенні двох пальців, як при присязі склали приречення не зрадити нашої спільної тайни. Мета наша була — підготовка до збройного зриву. Від цього часу “Пласт” ділився на дві групи — на оцих старших пластунів, що творили підпільну організацію, і на молодших. Ми,

старші пластуни, — найкраща назва для них є “військові пластуни” — проходили військово-бойовий вишкіл. Інструктором був згаданий Л.

Під час пластових вправ на стрийських луках. Стрий — квітень 1919 р. за часів Української Держави. В першому ряді команда сотні зліва: М. Ступницький, Володимир Татомир, у другому ряді — сл. п. Осип Скобельський — всі члени гуртка “Пугач”.

Не зважаючи на воєнний час, ми не боялися мати зброю, а придбали її різними способами. Коло нашої бурси австрійське військо мало город і там ув альтанці завжди стояв на сторожі “ландштурмак”. Одного разу, коли вартовий заснув, член нашого гуртка, Шанковський, довідався від українця, дозорця у стрийській тюрмі, що в тюремних пивницях є кріси; одного дня під'їхали ми під тюрму бричкою, навантажили її доповна зброєю і перевезли її та сховали в пивницях бурси. Отже, зброї та муніції мали ми досить. Ми пообрізували цівки крісів і з такими одрізами, схованими під студентськими пелеринами, їздили ми в карпатські гори на вправи. Знаєте скелі Довбуша біля Синевідська Вижнього? Ось туди ми їздили потягом, розташовувалися в наметах на кілька днів і вправлялися. Але одного разу жандарми почули стрілянину, а

Вояки “Юнацької пластової сотні” в Стрию. 3-тій Корпус УГА. Сидять зліва: М. Ортинський, Володимир Лукомський, Роман Петріна. Стоять зліва: Володимир Т-н, Івась П., Микола Бігун, Середницький, Омелян Колодницький — всі, крім сл. п. Середницького, члени пластового гуртка “Пугач”.

тому, що діло видалося їм підозрілим, залярмували інших та пустилися в гори. Тому що ми мали стійки, зауважили завчасу. Швидко постягали намети і в дорогу! Але на двірці побачили ми вже здалеку повно жандармерії; тому ми обминули її і полями-лугами зайшли дві станції далі та вернулися щасливо додому.

Наш гурт збільшився і нараховував 25-30 хлопців, учнів із VIII, VII, VI, а навіть V класу. Одного разу приїхав до нас брат Л., хорунжий УСС. Він зробив перегляд нашого відділу, і ми склали тоді військову присягу. По ній хорунжий Л. заявив: "Від нинішнього дня ви — Українські Січові Стрільці в цивільну і підлягаєте команді УСС".

Ми налагодили також розвідку. Важливо було знати, що роблять поляки і які мають наміри, бо вони мали підпільні бойові організації, що також готувалися до перебрання влади на випадок перевороту в Австро-Угорщині.

Осип Ярмівич
— пластун і
УССстрілець,
1913 р.

Повстанка
Тетяна,
1919 р.

Підхорунжий УГА
Володимир Татомир,
юнак "Пластової
юнацької сотні" в
Стрию.

А в жовтні 1918 р., коли становище Австро-Угорщини стало дуже непевним, кожного вечора бігли ми на двірць, бо тоді приходив свіжий "Век Нови" — пам'ятаєте цей польський бульварний часопис, що, до речі, мав завжди найновіші вісті? А ми були цікаві на них! Ще під двірцевою лампою ми переглядали його, ану ж...

Це "ану ж" прийшло, тільки не довідалися ми про нього з "Веку Нового". 31 жовтня 1918 р. прибіг до мене друг Шанковський і заявив: "Завтра робимо повстання; треба зараз дати знати про це населенню; нам двом

призначили села Дуліби й Грабівці; завтра вранці мають вони прийти зі зброєю до міста".

Військові пластуни дістали завдання завербувати довколишні села до повстанчої акції. Пластуни ходили цілу ніч у визначених їм селах, від хати до хати, будили людей під заклик: завтра — повстання! хто має кріс чи іншу зброю або хоч сокиру, хай бере; збірка там і там, а потім вимарш до міста.

Вранці у призначеному мені й Шанковському селі Дулібах зійшлася коло придорожного хреста сила народу із крісами й сокирами та під нашим проводом пішла до Стрия. Рівночасно з нами з усіх кінців ішли інші відділи під проводом наших хлопців. Але найсильніше враження зробив відділ із Дашави під проводом інваліда УСС-а Костева, що йшов із крісом на плечах. Він сам вишколив свій відділ.

Усі відділи зібралися на подвір'ї бурси. І тепер придалася зібрана нами зброя та муніція. Її тепер витягали з пивниць і розподіляли між відділами. Пластуни затримали для себе найкраще — штуци.

Незабаром надійшли українські старшини австрійської армії — сот. Селезінка і сот. Колодницький, із відділом українських "ляндштурмаків".

Сот. Колодницький, колишній професор, був уже в австрійських казармах, зібрав вояків і заявив їм: "Австрія розпалася, тепер є Україна; хто українець — хай стає набік". Зголосилося коло 30 людей, що з ними він прийшов під бурсу. Сот. Колодницький перейняв загальну команду; він визначив різні відділи і вони обсадили пошту, залізничний двірць, роззброювали австрійських вояків та виконували інші доручення.

Із польського боку устигли зорганізувати спротив тільки польські залізничники, і при обсаджуванні українськими відділами двірця розгорівся короткий бій, під час якого ранено одного молодшого пластуна. Так само були бої на лінії Стрий-Грабівці.

Не дивлячися на обсадження Стрия, усеж становище залишилося непевним. Та ще й коли висланці сіл вернулися додому (хоч би тому, що не було що їм дати їсти) і місто залишилося на опіку пластунів і ляндштурмаків. Справа в тому, що за містом були артилерійські казарми, що в них ми не були. Там мали бути мазури, і було побоювання їх виступу. Сот. Колодницький сказав нам уночі, що кожної хвилини очікує атаки. Але ніч минула спокійно. А вранці 2 листопада Л. зібрав 8 пластунів і кількох ляндштурмаків і, коли відділ

ішов по дорозі до артилерійських казарм, сказав: "маємо зліквідувати казарми". Я ще сьогодні дивуюся, як тоді нас не вистріляли як горобців. Ми вбігли на подвір'я казарми, оточили будинок команди, а Л. із кількома людьми з револьверами у руці вбіг нагору до приміщення команди: "Ми переймаємо команду" — заявив до австрійського коменданта, що був в оточенні старшин. "Добре, я вже дещо знаю, — була відповідь, — але дайте нам 10 хвилин часу, щоб ми запакувалися й передали вам казарми". Л. згодився. Тоді старшини розійшлися по будинках. Це був ризиковий момент: ану ж вони пішли до вояків, щоб ставити спротив? Але за 10 хвилин усі вояки вийшли з клунками й залишили казарми. Не потребує додавати, що вернулися ми як герої.

Уся наша група військових пластунів уже залишилася як самостійна частина при українській армії. Ми виконували функцію військової жандармерії. А по повероті з війни ця група, так само, як колишні старшини української армії, стала осередком УВО. Ініціативу й тут дали оці пластуни-бойовики. Але це вже окрема справа.

(Із книжки В. Мартинця
"Українське підпілля")

ЮРІЙ ШУХЕВИЧ ЗНОВУ ЗАСУДЖЕНИЙ!

Здається, ще так недавно, бо в 1968-ому році писали ми і раділи, що Юрій Шухевич, син командира Української Повстанської Армії та відомого пластуна, Романа Шухевича, після довгих, дуже довгих років тюрми і заслання, остаточно вийшов на волю.

Юрій Шухевич був арештований вперше в 1948 році, коли мав всього 14 років лише тому, що його батько був командиром УПА. Тоді від цього молодого хлопця вимагали осудити поступовання та переконання свого батька, а коли він від цього відмовився, його двічі засуджено по 10 років ні за що. Юрій Шухевич відсидів 20 років у тюрмах та концентраційних таборах СРСР, а як його остаточно звільнено в 1968-ому році, він поселився в Нальчику на Кавказі тому, що йому заборонено жити в Україні.

У вересні цього року, після хвилі поновних арештів та трусів серед відомих письменників, діячів культури та науки в Україні, прийшла до нас вістка, що Юрій Шухевич також був арештований знову на весні цього року а тепер засуджений на 10 років концентраційних таборів за "націоналістичну діяльність".

Юрій Шухевич у міжчасі одружився та є батьком двоє маленьких дітей, Романа та Ірини.

Про цю нечувану подію писали широко у світовій пресі, а наша преса закликає до протестів і всіх можливих акцій, які могли б струснути загальною опінією західного світу.

НОВИНИ З УКРАЇНИ

1) У старому місті Житомир на Волині, на одному із центральних майданів з'явився нещодавно гранітний, вісім метрів високий, пам'ятник з ось таким написом: "Сергій Павлович Корольов, визначний науковець, творець першого повітряного корабля".

У цьому місті народився наш славний учений 12 січня 1907 року. В будинку, де народився вчений, приміщується тепер музей. Тут відвідувачі пізнають його життя і працю, знайомляться із його дитинством, шкільними роками, життям в родині та у моментах приготування корабля для Юрія Гагаріна до першого лету у космос, — словом відвідувачі можуть побачити життєвий шлях і осяги цього великого сина нашої землі. Сьогодні шлях у космос не є загадкою, заслугою С. Корольова є те, що він збудував перший повітряний корабель, який успішно повернувся з Юрієм Гагаріном із засвітів на землю.

2) У містечку Великі Сорочинці на Полтавщині — місці народження визначного письменника Миколи Гоголя, в кінці серпня ц. р. відбувся сільський ярмарок за таким зразком, як це описав письменник у своєму творі "Сорочинський ярмарок". Тут можна було побачити троїстих музик, кобзарів з багатьох міст і сіл України, персонажі із твору Гоголя — славних Солопія Черевика, його вродливу доню Параску і злющу Хіврю, а також і самого автора Миколу Гоголя, ролю якого грав професійний артист.

Поживитися тут можна було традиційними полтавськими галушками, варениками та іншими пампушками. Продавалися дари української землі, кераміка, вишивки, народні тканини та інші мистецькі сувеніри.

3) З нагоди 100-річчя народження Лесі Українки у Грузії в місті Сурамі, де проживала наша поетка, у Приморському Парку відкрили цього року Лесин пам'ятник. Леся Ук-

раїнка проживала у Грузії майже 10 років і тут написала свою безсмертну "Лісову пісню", драми "Руфін і Прісцилла" і "Камінний господар".

Цього року відкрито також пам'ятник Лесі Українки в околиці Ялти. По дорозі до Гурзуф, на підгір'ї, відведено місце на малий меморіальний парк на пошану Лесі Українки. Саме у цьому парку споруджено пам'ятник Лесі. Крім пам'ятника, як заповідала туристам минулого року провідниця "Інтуриста", мали бути також скульптури — ілюстрації до життя і творів Лесі Українки.

4) Як повідомляє "Правда України" з 8 вересня ц. р., українські археологи відкрили залишки великого трипільського поселення, вік якого обраховують на 5 тисяч років. У поселенні було яких 1,500 домів, у тому деякі двоповерхові. В оселі жило приблизно 20,000 населення. Місцевість ця віддалена на 115 миль від Києва, в Уманському районі, Черкаської області біля села Майданецьке.

Крім решток людських садиб знайдено під час розкопів багато сільсько-господарських знарядь, кераміки, статуеток, а між ними статуетку медведя, що доказувало б, що в кам'яну добу тут були ліси. Цю знахідку археологи уважають одним із найважливіших відкриттів в історії дослідів доісторичних культур України.

ПРИПОВІДКИ ДЛЯ ПЛАСТУНІВ

У змагу "Пласт — наша гордість і мрія", що його переводила в 1970 р. Головна Пластова Булава, одним із завдань для юначок було зібрання приповідок, які відносяться до поодиноких визначених на окремі квартали точок пластового закону. Думаємо, що цікаво буде всім запізнатися із тим багатством народньої мудрости. Подаємо частину приповідок, яку надіслав Комісії змагу 18 Курінь УПЮ-ок ім. О. Пчілки в Нью-Йорку.

Пластун словний:

1. Хоч трісни, хоч перервись, а дав слово — кріпись.
2. Не давши слова — держись, а давши — кріпись.
3. Краще не обіцяти, як слова не тримати.
4. Що винен — віддати повинен.
5. Покажеш — не вернеш, напишеш — не зітреш, відрубаєш — не приточиш.
6. Обіцяного три роки сподіваються.

7. Що написане пером, того не виволочиш і волом.

8. Обізвався грибом, то лізь у борщ.

Пластун точний (ретельний)

1. На годину спізнишся, за рік не доженеш.
2. Краще пізно, як ніколи.
3. Краще тепер, як у четвер.
4. З відкладу не буде ладу.
5. Що винен — віддати повинен.
6. Що маєш робити — роби сьогодні, бо єдино сир відкладаний — добрий.

Пластун завжди доброї гадки

1. Хто чисте сумління має, той спокійно спати лягає.
2. Журбою горя не здолаєш.
3. На те й лихо, щоб з ним битися.
4. Сльозами горю не допоможеш.
5. Хоч плач і не втирайся, а в тугу не вдавайся.
6. І в наше віконце загляне сонце.
7. Буде і на нашій вулиці свято!
8. Не краса прикрашає, а розум.
9. Вік живи — вік учись.
10. Сміливого і куля не бере.
11. Де відвага, там і щастя.
12. Чия відвага того й перемога.
13. Не трать ходу до поганого роду.
14. Не кажи гоп, поки не перескочиш.
15. У страху великі очі.
16. На безриб'ї і рак риба.
17. Не тільки світу, що в вікні — за вікном ще більше.
18. Із піснею дружити — в роботі не тужити.
19. Береженого Бог береже, а козака — шабля.
20. Буде й на нашому тижні свято.
21. Кожній справі кінця гляди.
22. Добрий початок — половина роботи.
23. Краще пізно, як ніколи.
24. Буде добре, як мине зле.
25. Сонечко блисне — сорочечка висхне!
26. Як нічим не ризикувати, то нічого й не мати.
27. Не журися, а за добре діло берися.
28. Журба сорочки не дасть.
29. Хто стукає, тому відчинять.

Увага! Увага!

«Юнака» треба не лише передплачувати, але й докладно читати, до нього дописувати, приєднувати йому передплатників і збирати пожертви на його пресфонд.

У приватній українській галерії мистецтва відбувається виставка відомого мистця. Кімнати заповнені голосною публікою, зокрема цікавим жіноцтвом, що прийшло не так оглядати мистецтво як себе і свої найновіші "креації". Посеред цього натовпу впадає в око скромна, але яка гарна і привітна жіноча постать, з яким теплим волоссям — це Лариса Кукрицька.

Лариса Кукрицька
— так як її бачимо

І... так як оглядають її
на телевізії.

Ця ж сама ясна постать стоїть декілька тижнів пізніше у залі Пластового Дому в Нью-Йорку та по-мистецькому, а все ж із видимим зворушенням читає поезії Ігоря Калинця. Вечір присвячений останнім подіям в Україні і протестаційній акції тут, у США, але... заля півпорожня й, може, тому голос пані Лариси так промовляє до серця, як і промовляв мовчазний, ширший усміх там у галерії.

Коли ж хочемо пізнати ще зовсім іншу Ларису, тоді треба лише котрогось звичайного дня залучити телевізор (о год. 2.30 по полудні), де вона грає у безконечній серії п. н. "Лікарі" німецьку лікарку з чорними думками і чорною перукою.

А все ж пані Лариса розповідає про свою працю у телевізії майже з приємністю. Вона виступає на цій програмі вже п'ять років, і всі актори знають себе немов одна родина, зустрічаючись три рази в тижні для накручування серії. В останньому часі разом із панею Ларисою виступає її молодша чотирорічна донечка Лада, яка з легкістю і радістю "вскочила" у волю сінка лікарки — немов професійна акторка. Можливо, що вона піде слідами мами, яка від молодшої дівчини хотіла бути акторкою...

Лариса Кукрицька підходила до своїх плянів справді поважно та професійно, не залишаючи їх молодечим мріям. Вже маючи 14 років, вона вступила як учениця до Мистецької Студії Йосипа Гірняка і балетної Валі Переяславець у Нью-Йорку. Закінчивши середню школу, вступила на Гантер Коледж, добула ступінь бакалавра красном мистецтва, а відтак ступінь магістра в Колумбійському Університеті. Рівночасно виступала вже в усіх п'єсах, що їх ставила тоді Мистецька Студія, а успіх у них заохотив її студіювати ще далі, конкретно у відомій акторській студії Лі Страсберга і Юти Геген.

Пізнавши її талант, Ларису заангажовано до роль на Бродвею і поза Бродвеем. Вона мала нагоду грати поруч таких відомих старших "зірок", як Клодет Колберт чи Бетті Дейвіс. Грала вона також у літніх театрах і у телевізійній програмі "СВС" (СiBiCi).

Але все ж пані Лариса з найбільшим пієтизмом ставилася до виступів в українському театрі і для участі в них взяла відпустку із гри в американських групах. Ми добре пам'ятаємо її як Донну Анну в "Кам'яному Господарі" Лесі Українки (про цю виставу ми писали в "Юнаку"), а зокрема у головній ролі потрясаючого "Голоду" пера відомого поета Нью-Йоркської Групи, Богдана Бойчука.

Саме в цій групі молодих українських ентузіастів театру, що прибрала назву "Новий Театр", найшла пані Лариса поруч мистецького вдоволення також особисте щастя, ставши дружиною режисера театру, Володимира Лисняка.

На жаль, "Новий Театр" після успішної вистави "Голод" мовчить, і хоча всі ми в Нью-Йорку та околиці ждемо нетерпеливо на нову виставу та нову Ларису Кукрицьку, — наша одна із нечисленних справжніх професійних, талановитих українських молодих акторок у США заробляє на прожиток, граючи недобру д-р Карен, яку оглядають щоденно тисячі глядачів цих програм у телевізорі. Але хоча частенько беруть паню Ларису за шведку, вона у кожному інтерв'ю підкреслює, що Лариса Лорет (під таким псевдонімом виступає Лариса Кукрицька у американському світі) — це чистокровна українка, дружина українського режисера та мати двох дівчаток, Лади та Уляни.

О. Кузьмович

»КОРОЛІВСЬКА ГРА«

Ми певні, що багато з вас слідували з великим зацікавленням за грою шахів між Боббі Фішером із США та Борисом Спаським із СРСР за чемпіонат світу. Гра відбувалася

Борис Спаський

Боббі Фішер

в Ісландії. Навіть президент США — Р. Ніксон вислав особисті побажання успіхів своєму громадянину — Фішеру. Таку велику увагу звертали у світі на цю, здавалося б незначну подію. Загальне зацікавлення було таке велике, що виглядало немов би це рішалася доля світу. Світова преса описувала подробиці змагу як і також усі важливіші подробиці із життя обох змагунів. Їхні прізвища сталися відомішими як прізвища багатьох голов держав. Переможцеві призначені також великі суми грошей.

Але й у минулому над шахівницями із 64-ма квадратами і маленькими фігурками люди просиджували з великою напругою і зацікавленням довгі години, а то й дні і ночі вже від довгих століть, починаючи від королів, міністрів, полководців, філософів, учених, монахів, звичайних робітників, молоді, дітей, кінчаючи злочинцями, які висиджували довгі роки у в'язницях. Дуже цікавим є те, що звичайно шахістами є чоловіки.

Ніхто досі точно не знає хто і коли почав гру шахів. Приписують це стародавнім грекам, римлянам, вавилонцям, єгиптянам, жидам, персам, індійцям, арабам та еспанцям. Правдоподібно гра шахів почалася приблизно 5 тисяч років тому в Індії. Припускають, що правдоподібно думка гри шахів зродилася у стародавніх військовиків, коли то вони вивчали своїм офіцерам план їхньої атаки чи оборони проти ворогів, уживаючи своєрідної мапи і камінчиків чи інших речей.

Головною метою гри є "шахматувати" короля свого опонента. Саме слово "шахмат" перського походження — "шах" — цебто шаг — монарх, а "мат" — значить смерть. Зловлення чи знищення короля є метою і одночасно кінцем гри. Орієнтальні фігури мали колись людську подоби. Існують навіть психологи, які досліджують особистості змагунів. Вони кажуть, що гравці романтики "бажають виграти", тому атакують, уживаючи техніку різних комбінацій, а класичні гравці "не бажають програти", тому грають помалу статичну війну нервів і вичікування. Інколи один рух забирав довгі години роздумів.

В останньому змагу Фішера і Спаського були різні психологічні тріки — спізнення на початок гри, нарікання на світло, брак спокою, невідповідний стілець тощо. Ми були свідками того, що гра була виснажлива і духово і фізично, а щоб виграти, треба було мати багато знання, терпеливості, зрівноваження та емоційної витривалості. Ми бачили, що Б. Спаський був духово пригнічений.

Це було б цікаво і варто увести у наше пластове життя гру шахів. Цікаво було б окремим юнакам, гурткам чи куреням змагатися за вмільсть "стратера". Попросіть когось, хто вміє добре грати, щоб і вас навчили цієї "королівської" гри, бо вона вчить логічного мислення, влучного плянування та правильних висновків. Вона дає приємність умілого та влучного атакування та ефективної успішної оборони. Гра допомагає розвиватися інтелектові, характерові, швидкості помічування, вчить гарної зрівноваженої поведінки, духової рівноваги в небезпеці чи під час кризи, плекає провідництво і скромність у переживанні перемоги. Шахи є і приємністю, бо це справжня гра, у якій є мистецтво і наука і спорт одночасно.

Існує понад двадцять тисяч різних книг про гру в шахи та різну техніку гри. Поцікавтеся деякими з них і уведіть змаги між пластунами та іншими згуртуваннями молоді. Очевидно, не забудьте написати про це до "Юнака".

Володимир Соханівський

**Чи Ви вже вирівняли
передплату?**

КІТ І ЛАСТІВКА

Весняне сонце почало немилосердно припикати і збудило його з глибокого сну. Ще раз пробував закрити зеленкаві очі, але соняшні промені, наче йому наперекір, огрівали його чорне лискуче хутро та наказували: "Уставай, лежню, уже жайворонки, піднімаючись угору, співають пісню щастя, а весь світ навколо взявся до праці, а ти, дармоїде, ще хочеш спати!"

Та він, незважаючи на пересмішки соняшних променів, поволі встав і гордо пройшовся по подвір'ю. Він-кіт, він цар усього господарства. Чи ж є хтось інший, рівний йому в силі й спритності?

Та враз, почувши ніжний спів пташки, що линує з дерева, він повернув свої очі в бік розцвілої вишні. Серед білих пелюсточків на горішніх галуззях сиділа ластівка та, піднісши голівку до неба, щебетала пісню про наближення весни.

Він — цар усього господарства, зараз їй докаже, хто тут володар, хто тут є паном життя і смерті. Тихесенько він став спинатися по дереві і наблизившись несподівано міцно вдарив лапою замріяну ластівку.

По подвір'ю бігало пір'я, капали краплі крови. На землі лежала зомліла пташка, а побіч неї сидів чорний кіт. Ні, він взагалі не має наміру її з'їсти на сніданок, бо господарі його добре годували, він тільки насолоджувався муками бідної ластівки. І коли нещасна приходила до сил та пробувала ступити кілька кроків, кіт знову своєю чорною лапою поклав її на землю. Тепер він ще більше відчував себе паном життя та смерті.

Ганнуса на хвилину піднесла з-над книжки голову і побачила ту жахливу подію. Її

серце затремтіло. Скільки разів вона слухала над вікном спів цієї милої ластівки, тишилась її радістю... Дівчина миттю вибігла на подвір'я і прогнала клятого коцура та взяла до рук бідну, зранену пташку. Слізьми жалю обмила її рани, своїми устами її годувала. Наперекір батькам та всім, що мешкали у цьому будинку, занесла її до своєї спальні та піклувалась нею, як малою дитиною. А коли крильця ластівки загоїлись і вона почала весело фуркати по кімнаті, Ганнуса відчинила вікно і весело сказала:

— Лети, маленька, високо та не дайся знову попасти у зуби чорного володаря.

Ластівка, політавши трохи, сіла край вікна та защебетала пісню вдячності, найкращу пісню, яку Ганнуса будь-коли чула у своєму житті. А тоді знялась і полетіла високо вгору, щоб сказати світові, соняшним промінням про свій порятунок.

Віра Сич, студентка, Австралія

МОЄ ЦЬОГОРІЧНЕ ЛІТО

Цього літа я багато перебувала в природі серед високих дерев, серед хвилястих трав та над безмежним океаном. Я бачила барвисте соняшне проміння, яке падало, освічуючи половину світа та одночасно огрівало його. Весело співали пташки про літо і сонце. Часом подував вітер і заносив хмаринки. Коли декілька хмаринок збивалось до купи, вони починали сварку і голосними вигуками починали бійку. Стомившись у гарячій боротьбі, вони обтирали свій піт, який в довгому леті на землі ставав свіжою водою. Падаючи на землю, вони відсвіжували природу і людей.

Багато перебувала я з моїми товаришками, таборувала з ними і весело проводила час. З ними відбула і пластову Зустріч. Це була Ювілейна Міжкрайова Пластова Зустріч з нагоди 60-річчя Пласту. На Зустрічі познала я декілька хлопців і дівчат з Австралії, Аргентини, США й з різних міст Канади. Всі вони були дуже цікаві та багато нового я від них довідалася.

Коли ж була я сама, читала книжки. З них довідалася я про мандрівників природи, які досліджували землі Америки, про пригодні казкових героїв. Найбільше мені подобалися історичні оповідання — про долю дівчинки Марусі, ухадників козаків та повстанців. Цікавими були оповідання про школярів — про малого Мирона, про сумну подію із загубленим олівцем, про малого грішника Дмитрика. Читання цікавих книжок було для мене приємним заняттям.

Ярина Цибільська, Торонто

НА ЮВІЛЕЙНІЙ МІЖКРАЙОВІЙ ПЛАСТОВІЙ ЗУСТРІЧІ V — 1972

ПРАКТИЧНЕ ПЛАСТУВАННЯ

У перших днях Ювілейної Міжкрайової Пластової Зустрічі на "Вовчій Тропі" відбулися змаги у практичному пластуванні: таборування, піонерство, куховарство, зарядність у практичних пластових зайняттях. І юначки і юнаки виявили багато охоти й завзяття, щоб здобути якнайкращі місця в точкуваннях.

Комісією змагу практичного пластування очолювали: **ст. пл. Галина Гіряк і ст. пл. Зенон Стахів.** Після перегляду куренів Комісія устїїла такі висліди:

ЮНАЧКИ:

Юначки розтаборюються. Тяжко підкопувати шатра, — багато коріння...

Змаг у піонерстві: 1. місце: 4-ий Курінь ім. Л. Українки, Торонто; 2. місце: 10-ий Курінь ім. О. Кобилянської, Дітройт; 3. місце: 38-ий Курінь ім. М. Тарасенко, Пассейк.

Змаг у таборуванні: 1. місце: 44-ий Курінь ім. О. Джиджори, Ньюарк; 2. місце: 4-ий Курінь ім. Л. Українки, Торонто; 3. місце: 4-ий Курінь ім. О. Басараб, Філядельфія.

Змаг у куховарстві: 1. місце: 10-ий Курінь ім. О. Кобилянської, Дітройт; 2. місце: 14-ий Курінь ім. О. Теліги, Філядельфія; 3. місце: 20-ий Курінь ім. М. Борецької, Ньюарк і 50-ий Курінь ім. О. Лятуринської, Вашингтон.

Виконання трофеїв: 1. місце: 40-ий Курінь ім. Княгині Ольги, Боффало; 2. місце: 22-ий Курінь ім. Н. Кобринської, Трентон; 3. місце: 10-ий Курінь ім. О. Кобилянської, Дітройт.

ЮНАКИ:

Загальне точкування: 1. місце: 11-ий Курінь ім. С. Левицького, Торонто; 2. місце: 35-ий Курінь ім. Г. Орлика, Йонкерс; 3. місце: 7-ий

Курінь ім. кн. Святослава Завойовника, Вінніпег; 4. місце: 31-ий Курінь ім. гетьмана І. Виговського, Пассейк; 5. місце: Підготовчий Курінь ім. гетьмана Б. Хмельницького, Джерсі Сіті.

Всі курені юначок і юнаків брали жваву участь у цих змагах. Юначки взяли собі на правду "до серця" ці змагання та з великою амбіцією й ентузіазмом змагалися за найкращі осяги. Майже всі курені виявили велику завзятість і винахідливість у влаштуванні свого табору під оглядом практичності і краси. Скрізь видно було велику підготову серед юнацтва

Пластові стяги та знамена країв. На переді стяг Австралії — несуть юнаки члени делегації з Австралії.

Юнаки змагаються — чий курінний табір матиме гарніші та досконаліші таборів улаштування?..

до таборування. Звертали найбільше уваги на гарний вигляд брами, на різні прикраси, на здогли. Деякі курені прикрашували свої брами відзнаками своїх гуртків, інші курені вимощували каміннями простір навколо шатер та стежки, щоб не було пороку. Через те, що не можна було рубати дерев у лісі, канадські курені привезли з собою на вантажних автах дерев'яні частини до будови шатер і брам. У прикрашуванні таборів і шатер використовувало українські мотиви з народнього мистецтва. Під час будови таборів деякі курені помагали собі взаємно і таким способом придбали собі багато друзів.

Наші юначки і юнаки гарно пописалися на ювілейній зустрічі, де мали нагоду пізнати багато подруг і друзів з цілого світу.

ТАБІР ЮНАКІВ

Ми прибули на "Вовчу Тропу", щоб у часі від 19 до 27 серпня 1972 р. відбутися нашу Пластову Зустріч з нагоди 60-ліття існування Пласту. На місце таборування юнаків призначено було велику галявину, оточену лісом, легко похилену до півдня. Саме положення заповідало, що сонця нам тут не забракне, а опівдні будемо смажитись, наче шішкебаб на ріжні. Як повернемо додому, то будемо опалені як чорти (правдиві, а не "Лісові чорти"). "Лісових Чортів" тут також не бракувало, бо Служба Безпеки була таки у Чортячих руках. Де б не пішов, з лісу виходить якийсь Лісовий Чорт.

Посередині поляни стояв високий машт із двома поперечками нагорі на курінні знамена. Близько 600 юнаків, з різних куренів різних частин світу, більше або менше вправно розбудували табори. Із західньої частини долітав запах диму — це наші кухарі готували вечерю. Курінні кухарі із запалом випробовували усілякі доморобні переписи — ходило про те, щоб їжа мала добрий смак, вигляд і запах. Їжа була здорова і смачна — під час цілої Зустрічі не було ні одного випадку захворювання.

Хорунжі з Австралії підносять австралійський прапор.

Пластова оркестра з Торонто маршує в дефіляді із своїми прапороносцями

Світлий ст. пл. Н. Филипович із Шікаго.

Була субота... Нас скликали на збірку для відкриття підтабору юнаків. Курені із чотирьох континентів світу усталися уздовж дороги. Були тут юнаки з Австралії, Аргентини, Канади, Великобританії, Німеччини та Америки. Усі ми уроджені в тих країнах, далеких від України. Ніхто з нас ніколи не бачив України. На Зустріч спровадила нас пластова ідея, а ідея — це найбільша сила, і ніщо нам не страшно, доки маємо ідею. Тому й гасло Зустрічі було: **"Пластова ідея завжди жива!"**

Проведено молитву, піднесено знамена і прочитано наказ. Ми розійшлися по шатрах на відпочинок. На обличчях юнаків видно ра-

дість і цікавість тижневого таборування, розваг та змагань.

Миша

Було це увечері. Ми дивилися на мистецьку виставу. Сиділи ми, пластуни і пластунки, навколо на траві. Сцену освітлювали рефлектори. Вистава була гарна і був добрий настрій.

Коло мене сиділа юначка із Канади. Ми познайомилися і мали багато цікавих тем до розмови.

Щось ворохнулось у траві. Я вдивився в те місце. По хвилині з трави вилізла польова миша, з дуже великими вухами та довгим хвостиком. Наблизилася до моїх ніг... Видно, запах моїх черевиків манив її (того дня ми мали теренову гру). Вилізла мені на черевик і перескочила на другий. І признаюся, що мені прийшла погана думка, щоб та миша пішла до моєї сусідки. Миша, ніби відгадала моє бажання — скочила на траву, а потім на черевик моєї сусідки і почала мандрівку по панчосі. Не кажучи ні слова, я показав сусідці мишу. Реакція була сподівана і блискавична. Повітря прорізав високий сопран і-і-і... Я почув голос сеньйорки б мою сторону: "Як ви заховуєтеся?!" Обурений цим я крикнув: "Миша!" Це вповні переконало сеньйорку в несправедливим підозрінню мене. Однак вона хутко перейшла в інше місце, мабуть, не маючи бажання зустрітись із мишею.

Помідорова війна

Зайшло так, що два курені не злюбили один одного, і це загрожувало, що кожного дня може вибухнути війна.

До війни великої причини не треба. Стрінулися ті два курені при кухнях. І тут вибухла війна. Гранат, щоправда, не було, але зате були інші, як то кажуть "міссіс". Полетіли помідори, яблука, шкірки з бананів та інше. Надійшов хтось із булави... Війну припинено, але не закінчено.

На другий день, однак, щоб не допустити до продовження війни, булава поставила свою сторожу. Один з моїх друзів, з мого таки куреня, неприналежний до жодної групи, проходив через місце бою та підійняв помідор. Аж тут свист!!! Почув на рамені руку. "Підеш до коменданта!" Почав мій друг випрошуватися — бачить, що попав у біду. "Пустіть", — каже, — "буду робити, що схочете — рови копати чи інше..." Пустив його "сторож порядку" назад до куреня, і мій друг уже більше не збирав помідорів.

Одного разу я мав привид. Було це вранці. Ще не зовсім розбуджений вийшов я із шатра. В одному місці я побачив, що гілки кущів хиталися. Серна іде — подумав я. По хвилині я побачив понад кущами голову людини. Стало якось моторошно — це ж був Ріп Ван Вінкель! Я зняв та прочистив окуляри. Дивлюся знову — таки Ріп Ван Вінкель! Протер очі. У міжчасі ця людина вийшла на галявину. Це був привид. Виявилося, що то не був Ріп Ван Вінкель, але один з наших старших пластунів. Добрий пластун і люблений таборовиками. Запустив, однак, дуже довге волосся та довгу бороду.

Тиждень нашої Зустрічі доходив до кінця. В неділю ми були на Службі Божій. По Службі Божій погашено вічний вогонь, знято прапори і закрито Зустріч. Відбулася дефіляда. У такт пластової оркестри з Канади лави пластуництва проходили біля трибуни, а по дефіляді відійшли до своїх підтаборів.

“В єдності сила народу”.. На почесній трибуні в часі відкриття ЮМПЗ стоять від ліва Митрополит Української Православної Церкви Владика Мстислав, Єпископ Української Католицької Церкви Ексцеленція Кир Йосиф Шмондюк, капелян католицької пластової молоді пл. сен. о. Богдан Смик. Перед Владиками зліва: голова Головної Пластової Ради пл. сен. Ольга Кузьмович, Начальний Пластун — пл. сен. Юрій Старосольський і голова Галовної Пластової Булави пл. сен. Василь Палієнко. Світлив ст. пл. Н. Филипович

В юнацькому підтаборі був рух і праця. Опускано шатра, паковано наплечники. Авта забирали багаж. Пластуни прощалися, щоб за короткий час роз'їхатися в різні сторони світу до своїх родин і зайнять, до школи. Забирали із собою спогад небуденних вражень Зустрічі, імена нових приятелів та приятельок, відсвіжені переживання пластового життя.

Я чекав на транспорт нашого курінного майна. Залишився сам. Місце нашого табору-

вання виглядало як побойвище. Місцями ще малі групки хлопців кінчили пакування. Сонце хилилось до заходу. Було сумно, що наша Зустріч так хутко проминула.

Уже через годину я їхав додому. Думки все ще були зайняті пережитим. Блискавки пронизували чорні хмари, а громи луною відбивалися від Кетскільських гір. Дощ ілляв, наче із відра. Потoki води пливли дорогою. Видно, наша Зустріч була милою небу.

Пл. розв. Юрій Яримович, Нью-Йорк
(за “Пластовою Ватрою”)

ЮНАКИ В ІСТОРИЧНИХ ОДНОСТРОЯХ НА ЮМПЗ

На Ювілейній Міжкрайовій Пластовій Зустрічі на “Вовчій Тропі” в серпні ц. р. не лише юначки пишалися у своїх прегарних історичних народніх одягах. Ось, група пластунів-юнаків із 9-го Куреня УПЮ-ів ім. Святослава Завойовника з Нью-Йорку постановила виступити на дефіляді у історичних пластових одностроях із різних періодів Українського Пласту.

При допомозі праці мамів та порад станичного їм це дуже гарно вдалося, як бачимо на світлині.

Юнаки в історичних одностроях на ЮМПЗ-1972.

Світлину цю юнаки переслали на руки свого станичного, пл. сен. Романа Рогожі, висловлюючи йому при цьому подяку за інформації, поради, а передусім за час, якого він не жалів, допомагаючи в цей спосіб у виготовленні одностроїв. Листа підписали власноручно юнаки учасники світлини, а це — А. Балицький, Б. Недільський, Є. Голюка, Л. Демчук, А. Дзерович, В. Натина, Ю. Турчин, І. Савицький і Б. Федорців.

Як гарно, що пластові юнаки вміють в цей спосіб поступати, і тому ми це хочемо нашою нотаткою особливо підмітити.

**Чи Ви вже вирівняли
передплату?**

В ДОЩІ І БОЛОТІ

“ШКОЛА БУЛАВНИХ” 1972 р. на світлинах.
(Підписи і світлини уклала ст. пл. Леся Балтарович).

**Як писав “Лис Микита”: Без ріща не можна жити,
не можна нічого варити...**

**Накопались, набрудились — йшли в чоботах
— заговорились.**

**Пластунки бувають дуже оригінальні у куховаренні
— ось ми навіть їли “піву”.**

**Рідкий, соняшний день. Найбільша радість — це вмите
волосся.**

Учасниці й провід “Школи Булавних” 1972 р.

В неділю біля гуцульської церковці в Гантері.

Голова ГПРади пл. сен. О. Кузьмович передає пл. сен. Ю. Крижановському відзнаку Святого Юрія в золоті, що її він одержав за свою працю на "Лісовій Школі".

Усі вдоволені. "Лісова Школа" прийшла до "Школи Булавних" на добру вечерю.

Свято Івана Купала розпочинає хорівід заквітчаних пластунок із традиційним "гільцем" на переді.

Угадайте, хто шукає вінка в річці ???

Провід "Лісової Школи" чекає нетерпляче, щоб іти в річку по "Марену" та "Івана".

"Гей друзі! Хапайте вінки — але лише по одному!"

"Ніщо нам лихо ні пригоди" — коли дощ не вищував, ми будували вогники з "парасольками".

Треба із цим болотом щось зробити — комендантка і члени бурави пробують вичистити черевики.

А на закінчення "Школи Булавних" ще раз дякуємо нашим господарям п-ву Куликам за площу та добре серце.

Після закриття табору усі разом знімали "греблівську" щоглу.

ЧИ ЗНАЄТЕ, ЩО...

— Прапор Ювілейних Зустрічей в 60-річчя Пласту, який Ви бачили на ЮМПЗ і на обкладинці "Юнака" ч. 6-7 1972, був виготовлений в Австралії і повіяв там на їхній ЮПЗустрічі у грудні 1971 р. Опісля його переслано на ЮПЗустріч до Аргентини, а звідти до Англії, де ЮПЗ відбулася 29-30 липня 1972 р.

— У ЮМПЗ взяло участь 663 юначок, 527 юнаків, 240 ст. пластунів, 335 ст. пластунок, 60 новаків, 44 новачок, сеньйорів і сеньйорок 346, а зареєстрованих гостей було 1,605.

— З нагоди ЮМПЗ видано книжечку "Іскри дружби" за редакцією пл. сен. Любомира і Ляиси Онишкевичів.

— У часі ЮМПЗ видано дві "Односторінки ЮМПЗ", в яких є багато знімок із Зустрічі, висліди точкування мистецької самодіяльності, історії деяких юнацьких куренів (тих, що надіслали їх своєчасно) тощо. Редактор односторінок пл. сен. Андрій Горняткевич.

— У ЮМПЗ взяли участь такі чужинецькі скавти-гості: мадяри, латвійці, литвини й поляки.

— Цікаву ватру — розплановану так, щоб "вистачило її" на два дні, будував Курінь "Чота Крилатих" під проводом пл. сен. Тараса Гірняка. (Для тих, що не були: ватра складалась із двох частин. Першого вечора горіла горішня частина, яка була відділена від долішньої металевою плитою. Другого вечора плиту виїнято, і палала вже ціла ватра).

ЮМПЗ НА ВЕСЕЛО

**

Одна пані з Пластприяту запиталася пластуна під час процесії на Богослужбу:

— А то що за одні в капелюхах, що ведуть спископа?

— Чорти.

— Свят, свят, свят! А то чому?

— Так, на всякий випадок.

**

Сеньйор до старшого пластуна на перевірконому пункті теренового змагу:

— Що ви тут перевіряєте?

— Не пам'ятаю, то дуже довге слово, он там на долині при стежці написано на табличці.

**

На Зустрічі є добра медична опіка. Серед лікарів є щонайменше три психіатри і... на всякий випадок, один ветеринар.

Із односторінок ЮМПЗ п. н. "Зустріч"

ЩО НОВОГО В ПЛАСТІ?

КОНФЕРЕНЦІЯ ПРОВІДІВ УПЮ В АВСТРАЛІЇ

Конференція УПЮ відбулася в день перед 3-тєю Крайовою Орликіядою, цебто 8-го липня ц. р., в Мелборні. Вона проходила з конференцією Пластових Провідів, та в міжчасі після закінчення кожної сесії була спільна зустріч для узгодження прийнятих напрямних.

У Конференції Юнацтва взяли участь Курінні Проводи, провідники самостійних гуртків, а також інші члени куренів, які брали участь у дискусіях. Не зважаючи на сотки миль віддалення і цілонічну їзду, курені і самостійні гуртки станиць Сіднею і Аделаїди були численно репрезентовані.

Конференцією проводила ст. пл. Галя Покусай, яка є наймолодшим членом КПС (фінансовий діловод).

Крайовий Комендант Пластунів — пл. сен. Валентин Микшитенко з юнаками на 3-тій Пл. Кр. Орликіяді в Мелборні, Австралія, 1972.

Порядок Конференції УПЮ:

1. Відкриття.
2. Звіти Куренів та Самостійних Гуртків.
3. Дискусії, які охопили а) пляни праці на наступний рік, б) загальну критику курінної праці, в) порівняння існуючої праці у куренях із працею, яка повинна бути проведена.
4. Темі Конференції (доповіді поодиноких учасників):
 - а) Пластові проби (пл. вірл. Віра Дякун і пл. розв. Мирося Івасик).
 - б) Оцінка Ювілейної Пластової Зустрічі (пл. юн. Роман Гузій).
 - в) "Акція 3" — Курінні звітували діяльність Куренів у цій акції.
 - г) Думки про нашу поїздку на ЮМПЗ до Америки (пл. юн. Ніна Голобродська та пл. розв. Даруся Федевич).
 - г) Табори старшого юнацтва.

д) Пластове самовиховання (гет. вірл. Надя Павук).

е) Участь юнацтва в акціях за Українську Справу (пл. розв. Оріся Опар, пл. юн. Сусанна Бардич та пл. юн. Ярема Полатайко).

Слід підкреслити, що під час Конференції розвинулася дуже оживлена дискусія, голов-но, коли мова про проблеми охоплення пласто-вою працею загалу юнацтва. (Курінні у звітах ствердили факт, що активність виявляють все ті самі члени). Така сама жива та річева дис-кусія проведена після кожної доповіді на ви-ще згадані теми, у яких поодинокі доповідачі висловили багато цікавих та зовсім самостій-них думок.

3-тя Крайова Пластова Орликіяда в Мелборні, Астра-лія. Кр. Комендантка Пластунок — пл. сен. Наталя Гришневич з юначками і новачками, 1972 р.

1) Підкреслено важливість юнацьких проб, а третьої зокрема, дискутовано на тему джерел та метод підготовки до третьої проби.

В критичній оцінці ЮПЗ доповідач і дис-кутанти розглядали ЮПЗ під оглядом пляну-вання зайнять. Звернено увагу на покликання "молодої булави", яка в часі двох днів пере-брала обов'язки справжньої булави табору. Великим успіхом ЮПЗ був приїзд пластунів із Канади, які заприятимися з нашими пласту-нами та доказали одність Пласту у вільному світі.

2) У доповідях та дискусіях на тему по-їздки пластунів з Австралії на ЮМПЗ юнацтво звернуло увагу на важливість фізичної участі пластунства Австралії в ЮМПЗ для скріплен-ня пластової одности, безпосередньої виміни думок з пластунами інших країн, порівняння методів пластової праці. Вїїзд поза береги ізольованої Австралії та зустріч із великою

кількістю пластунів і українського громадянства Канади і США скріпить національну свідомість та почуття гордості, що всі ми належимо до одної великої української спільноти. Для поодиноких учасників поїздка буде першим неповторним пережиттям. Усі ті, що забирали голос у дискусії висловили думку, щоб висилати кожного року принаймні двоє пластунів з Австралії на табори до США чи Канади.

3) До теми таборів старшого юнацтва присутні, які вже такі табори відбули, твердили, що ці табори дали їм дуже багато користі й приємності, не зважаючи на те, (а може саме й тому), що вони були окремі для юначок і для юнаків. Невелике число учасників та розташування табору далі від "цивілізації" давало можливість тіснішого дружнього співжиття та зовсім самостійного ведення табору. Є бажання, щоб ст. юн. табори відбувалися далі в такій формі, тільки, щоб були ближче один до одного (2-3 милі), з огляду на влещення постачання.

4) У доповіді про "Пластове самовиховання" зазначено, що сьогоднішня активна мо-

лодь, яка шукає навчання розв'язок різних проблем, може знайти можливість виявити себе у пластовій організації (виховник, провідник чи діловод). Юнацтво може здобути самоосвіту через пластові проби. Усе це дає можливість спрямувати свою енергію для добрих і корисних діл.

5) Тема про "Участь юнацтва в акціях за українську справу" викликала оживлену дискусію. Всі погоджувалися з думкою про konieczність і обов'язок юнацтва брати активну участь у таких акціях, бо голос молоді в теперішніх часах є дуже важкий. Однак молодь мусить бути добре поінформована про те, що зараз діється в Україні, проти чого вона демонструє. Дискутовано над методами акцій та способами інформування якнайширшого кола чужинської публіки.

6) Проведення "Акції Трьох" — цебто зібрки фондів для поїздки представників юнацтва до США на ЮМПЗ. Акцію переведено успішно. Курені організували льотерії, базари печива та вишивок, займалися продажем "цеголок", станиці переводили "ходотони" юнацтва.

В. Ф-ич

ТРЕТЯ КРАЙОВА ПЛАСТОВА ОРЛИКІЯДА В АВСТРАЛІЇ

3-тя Крайова Орликіяда в Австралії відбулася в Мелборні в залі Народного Дому 9-го липня 1972. Участь брали загони трьох станиць: Аделайди, Сіднею та Мелборну. Орликіяду відкрили Крайові Коменданти — пл. сен. Наталя Гриневич і пл. сен. Валентин Микитенко. Вони викликували по черзі провідників УПУ, котрі несли знамена куренів чи сам. гуртків, та подавали їхні імена й прізвища,

Крайові Коменданти: пл. сен. Наталя Гриневич і пл. сен. Валентин Микитенко з учасниками змагу 3-ої Крайової Орликіяди в Мелборні. Зліва: Христя Пасічинська, Петро Кліш, Оксана Голубович (Аделайда); Дарія Федевич, Крайові Коменданти, Леся Шевченко, Катя Ткач (Мелборн); Мирося Носик, Роман Вовк і Сусанна Бардич (Сідней).

школи, які вони відвідують, пляни на майбутнє (професійні), зацікавлення і «гобі».

Питання змагу Орликіяди були з ділянок: історії України, географії України, загального українознавства, пластового знання, математики, природничих наук та загального знання і актуальні.

У змагові брали участь першуні станичних Орликіяд:

Аделайда — Оксана Голубович, Христя Пасічинська, Петро Кліш.

Мелборн — Катя Ткач, Леся Шевченко, Дарія Федевич.

Пл. юнак Роман Гузіл (Сідней) та пл. юначка Сусанна Бардич (Сідней) виконують точку програми після 3-ої Кр. Пл. Орликіяда в Мелборні 1972 р.

Сідней — Сузанна Бардич, Мирося Івасик, Роман Вовк.

Першенство здобули вже втретє учасники з Мелборну (305 точок), відтак Сідней (270 точок) і Аделяїда (240 точок).

Всі юначки мелборнського загону належать до молодого літературного клубу і проби їхньої творчости друкувались на сторінках «Юнака».

Всі учасники Орликіяди вписалися в книгу-реєстр Пластових Орликіяд, започатковану в Австралії в 1970 році. Ця книга в міжчасі відбула вже дві мандрівки до США і назад та буде далі мандрувати через океани, продовжуючи реєстр пластових Орликіяд.

В нагороду учасники загонів Орликіяди одержали збірку творів молодих авторів «Контрасти», а першуні змагу — вічне перо Шефер. Коротка програма та спільна зустріч при смачній перекусці закінчила Третю Крайову Орликіяду в Австралії.

ЗАГАДКА

Упишіть в білі кліточки відповідні числа так, щоб сума їх у кожному рядку (вертикально і горизонтально) рівнялась відповідній сумі, яка виписана на кінці кожного рядка.

					11
					14
					10
					12
					9
					11
13	13	15	17	9	16

ФОТО-РЕПОРТЕР ПИТАЄ

Пл. вірлиця Тамара ШТИНДА з Австралії:

Нам усім з Австралії було дуже приємно зустрітись з українськими пластунами з різних вільних країн світу.

Ця Зустріч назавжди лишиться з нами в наших серцях. Ми споді-

ваємося, що незабаром буде знову нагода нам усім зустрітись.

Пл. розв. Юрій МІЩЕНКО з Аргентини:

Думаю, що Зустріч була дуже успішна. Я знайшов дуже багато нових друзів, а моє перебування між усіма таборовиками було дуже приємне. Ігри та за-

три були цікаві, але не могли успішно переводитись через велику кількість учасників. Мені дуже подобалась мистецька частина Зустрічі. Тепер я вертаюся до Аргентини із різноманітними, багатими враженнями про всіх пластунів світу, та готовий оповісти моїм друзям про все побачене, щоб скріпити зв'язки із нашими пластунами по цілому світі.

ЯКІ В ТЕБЕ ВРАЖЕННЯ З ЮМПЗ — 1972 ?

Пл. розв. БОЖЕНА ГЕМБАТЮК і пл. розв. ХРИСТЯ ПРОТАС з Торонта, Канада:

І знову запалала незгасаюча іскра пластової ідеї. Ми з'їхалися разом, щоб гідно відсвяткувати 60-річчя Пласту, зустрітись з пластунами з різних країн та обмінятися своїми поглядами і переживаннями. Плян ЮМПЗ-1972 охоплював змагання у різних ділянках: табірництво, теренова гра, спорт, мистецтво і пластова постава.

Пл. розв. Божена Гембатюк

Пл. розв. Христия Протас

Торонто

На Зустріч ми їхали повні ентузіазму з великими сподіваннями. Всі ми до того довго підготовлялися, щоб все випало якнайкраще. З першим днем таборування ми відчували, що умови табору будуть тяжкі й невідрадні. Велика кількість учасників, замала площа для розтаборення, брак води й неймовірні пороху дуже зменшили наш запал.

Щоб успішно провести заплановану цілоденну програму, треба було мати великий запас енергії і витривалості, а наше прохарчування часами було досить скромне. Серед невинного гонення ми себе питали: "Чи це зустріч, чи змаг?"... І ми змагалися. Тому, що пластун терпеливий, вибачливий і завжди доброї гадки, ці всі проблеми не були аж такі важливі. Та остаточно ми розчарувалися внаслідок точкування, яке нам видалося не дуже справедливим і трохи одностороннім.

Все ж таки ми вдячні організаторам Зустріччя за прогулянку, за те, що дали нам змогу подивитися на красу Гантеру та його чудової церкви, відвідати славну "Союзівку". Цього дня ми мали багато приємностей та відпруження. Незабутнє враження залишила велика ватра, запалена смолоскипами серед гірської ночі як символ вічногоріючої пластової ідеї на всіх континентах. Не зважаючи на всі невгоди, у нас переважають приємні спомини, незабутні зустрічі з друзями і подругами. Серця

пластового юнацтва завжди будуть горіти смолоскипами любови і змагу за кращу долю рідного народу.

Пл. уч. Андрій ДЗЕРОВИЧ, 9 К. УПУ-Ів в США:

Я ніколи не забуду цього величного Свята, коли на відкриття зішлись сотки юнацтва та інших пластунів. Мені було приємно побачити хлопців і дівчат з

інших країн і заізнатися з ними.

Шкода, що ЮМПЗ не тривала два тижні, ми б мали більше часу виконати всю програму і більше подружити. Під враженням ЮМПЗ я заохочений до дальшої праці. До своїх нових друзів скажу — "До побачення на Зустріччя в Канаді за 5 років!"

(На мист. виставці експонат Андрія — пластова відзнака виконана з мушелі; одержав 3-є місце!).

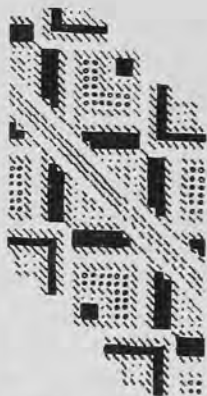
Підготовляємося до вечерниць...

Зимові місяці — це час забав, вечерниць, вечірок, деб'ютів, до яких не одна із Вас, Дорогі Подруги, буде цього року з нетерпеливістю підготовлятися.

Хоча багато з читачів "Юнака" з деяким негодуванням звертають редакції увагу, що пластовий журнал не може наслідувати сторінок із товариського життя (т. зв. "сошел лайф") у чужій пресі, — то все ж таки Ви, молоді пластові подруги, крім ставлення шагер, варення на одвертому вогнищі чи виучування історії Пласту якусь частинку свого життя таки віддаєте для свого гарного вигляду та для власної приємності, бо Ви такі самі дівчата як усі інші.

І тому саме у наших "розмовах на вушко" ми заторкуємо часто також справу одягу, а як комусь це не цікаво, хай тоді не "підслуховує" наших розмов, а читає в нашому журналі те, що йому подобається.

В останніх наших "розмовах на вушко" ми багато (кажуть, що може забагато) місця присвятили українській вишивці. Але робили ми це з бажанням, щоб Ви її якнайкраще пі-

Гуцульський взір з Космача.

Барви:

- чорна,
- // помаранчева,
- .. зелена,
- oo жовта.

Пл. вірлиця Марта Кандюк з 18-го куреня УПУ-ок в Нью-Йорку у вечірній суконці із стилізованим космацьким взором на рукавах і біля ший.

Барва суконки блідо-кремова.

знали, зрозуміли й полюбили, а передусім уживали.

Саме теперішня мода дуже цьому сприяє, бо використовує всі ручні роботи: плетіння, гачкування, гаптування, нашивання і вишивання.

ня. Чому, отже, Вам, не використовувати, де лише можна, нашої прегарної вишивки? А тепер, перед карнавалом, дуже на часі заплянувати собі вишивану, довгу суконку. Як забере-теся завчасу, а ще з поміччю мами або бабуні до роботи, напевно звернете увагу своєю ціка-вою вишитою суконкою більше як найдорож-чою французькою "креацією". До цього не за-бувайте, що в багатьох українських громадах "Союз Українок" рік річно влаштовує т. зв. "вишивані вечерниці", на яких саме пластунки вже здобули широко славу і перші місця свої-ми стилевими та оригінальними пристосуван-нями вишивки до модного вбрання.

Ось, напр., в Нью-Йорку майже завжди нагороди на "вишиваних вечерницях" припа-дають нашим пластовим подругам. Цього року всі перші місця здобули пластунки-юначки, усі з одного куреня, а саме ім. Олени Пчілки. Не знаю, чи це такий випадок, чи вплив зв'язко-вої, чи амбіція курінного проводу. Але саме першу нагороду та ще й титул королеви вечер-ниць здобула довголітня курінна, пл. віриця Марта Кандюк, за прегарно вишиту довгу су-конку із приміненням гуцульського, космаць-кого взору на рукавах та біля шиї. Третє місце одержала пл. віриця Леся Баранська за ко-ротку суконку, а пл. розв. Лариса Магун пер-шу нагороду за вишивану блюзку.

Ми одержали для Вас, Подруги, до нашої рубрики світлину пл. вірл. Марти Кандюк у її нагородженій суконці та прібку взору із запо-даними барвами, який вона для "Юнака" ви-готовила. Може, Дорогі Подруги, це дасть Вам поштовх до вишивання для себе оригінальної суконки...

Ще Вам "шепну" на кінець, що це вже тре-тій раз Марта одержала першу нагороду за вишивану суконку, а це в 1970-ому р. за сукон-ку з буковинським взором, а в 1971-ому р. за суконку із приміненням яворівського взору. А що якби Ви показали це число "Юнака" Ва-шим матерям та спільно призадумались над вишиванням суконки на цей карнавал?

Лише дуже прошу, дайте мені знати, як таку зробите, а вже доконче, як дістанете на-городу.

Подруга Оля

ХРОНІКА

ЯК ЦЕ БУЛО НА ЮМПЗ-1972?

"Збірка!", "Дівчата, скорше!", "Увага, струнко!", "В тролаві збірка!", "По-українському", "Я виграла!..."

Шум, галас, крики та веселість перемогли тишину спокійного лісу на "Вовчій Тропі", коли близько 700 юначок приїхало з різних місцевостей на Ювілейну Міжкрайову Пластову Зустріч.

Приїхавши на оселю, дівчата відразу взялися до граці та почали будувати свої курінні табори та кухні в далекому лісі. І так працювали юначки аж до вечора, коли то було загальне відкриття табору юначок. Під час відкриття ми пізнали нашу бунчужну ст. пл. Любу Мазяр, і вона нам відразу подала до відома свої погля-ди, як зробити цю Зустріч найліпшою. Увечорі ми мали нашу першу ватру, на якій було присутніх близько 700 дівчат. На ватрі кожна курінна або делегатка з куреня, розговіла щось надзвичайного або оригіналь-ного про свій курінь, і в цей спосіб ми розпочали наше знайомлення з іншими куренями. З такими враженнями юначки спокійно розійшлися до своїх шатер та заснули безжурним сном, знаючи, що про їх безпеку дбають "Лісові Чорти".

Другий день Зустрічі юначки провели у святочно-му настрою та нетерпеливо дожидали чергових змагів. Перший з ряду був змаг з табірництва, який почався грибанням свого табору, будівництвом різних оригі-нальних брам, кухонних столиків, маштів та ідалень. Усі юначки пильно і старанно випрацьовували свої ідеї, щоб їх табір виглядав найкраще із усіх. Змаг про-довжувався через обідню пору, коли юначки уважно виварювали різні страви, якими вони пізніше годували свій курінь, зв'язкових та навіть провід. По полудні змаг продовжувався далі на "Соняшній поляні", де юначки бистро та завзято виконували останні точки змагу, які були точковані на час, а треба було: збуду-вати драбину, шатро, кухню, зварити воду, розрізати колоду та убраться в однострій. По закінченні змагу юначки, помучені, але з настроєм, що може вони пере-могли інших, вернулись до табору. Увечорі юначки мали свою першу ватру з юнаками, де вони продовжу-вали знайомитися з друзями. Вночі юначки полягали спати з думкою, що наступні дні будуть легші та може вони будуть мати змогу й більше часу запізнатися краще з сусідніми таборами.

Наступні два дні були, мабуть, легші, але тільки для декотрих учасниць. У вівторок і в середу відбулись спортові змагання, в яких багато пластунок брало участь. Для змагунок наступні два дні показали ім

ВЕСЕЛКА

144 Друга Єсеню в Нью-Йорку
(в Пластовому Домі)
Tel.: ORegon 4-9576/79/98

відкрита щодня від вчасного ранку до пізньої ночі.
* Зимні і теплі перекіски, сніданки, полуденки * содові води
* морозиво * солодощі — теж вибагливі, імпортовані
* шкільне і канц. приладдя * українські і чужомовні часописи.
«Веселка» є улюбленим місцем зустрічів нашої молоді!

та глядачам сильніших переможців, які своєю чесною перемогою здобули свої нагороди.

У четвер відбулася теренова гра. Юначки ходили та блукали лісом від 9-ої години рано до 5.30 по полудні. На декотрих пунктах у грі дівчата мусіли виявити свою спритність, уяву та зарадність, щоб виконати дані обов'язки. Гра не закінчилася дуже успішно, бо деякі юнаки постягали та знищили знаки, за якими ішли юначки. Юначки повернулись до табору змучені, злі, але щасливі, бо знали, що всі тяжкі змаги були вже за ними, і надіялись, що може в дальших 6-ох днях Зустрічі вони зможуть мати більше часу для своїх особистих присмностей.

Дефіляда пластового юнацтва під час ЮМПЗ-1972р. Виведення "живої" пластової відзнаки.

Останній змаг, себто показ історичної ноші, відбувся в суботу. Серед страшно гарячі юначки, убрані в свої різноманітні строї, парадували на великому майдані.

Вечором відбулася прощальна ватра, яку підпалили представники 4-ох уладів Пласту: новацтва, юнацтва, старшопластунства та сеньйорату. На ватрі деякі курені забавляли решту пластової молоді та гостей своїми талантами. На жаль, час проминув дуже швидко, згодом всі попрощались та відійшли до своїх таборів.

У неділю, по Службі Божій, було загальне закриття Зустрічі, а швидко після цього — закриття табору юначок. Переможці дістали свої нагороди, які були виконані деякими куренями.

Після закриття ще довго було чути гамір, коли все юнацтво, зі сльозами в очах, прощалося. Ось, вже видно автобуси, як зникають, забираючи юнацтво до різних частин США та Канади, між ними й наших дорогих заграничних гостей з Австралії, Англії й Аргентини. А їх востаннє прощають сумні шепоти лісів, які немов би питають "Коли знову зустрінемося?!"

Пл. вірл. Христя Роговська

ІСТОРИЧНА ТЕРЕНОВА ГРА

Пам'ятного 24-го серпня 1972 р. відбулася на ЮМПЗ історична теренова гра юначок і юнаків. Вона була присвячена боротьбі українського народу, 30-річчю УПА, 60-річчю Українського Пласту та провірці при цьому і практичного пластового знання.

Історичну гру для юнаків підготували курені УПС і УСП "Хмельниченки" під проводом пл. сен. Володи-

мира Бакальця, а гру для юначок підготував курінь УСП-ок "Лісові Мавки" під проводом ст. пл. Роми Яцури і Дарії Якимчук.

У історичній грі юнаків взяло участь 38 куренів із 400 юнаками. Вона складалася із таких точок: 1) Пластова ідеологія, пластовий закон, життєписи патронів куренів УПЮ, загальне знання історії України та української визвольної боротьби, знання поодиноких визначних героїв визвольної боротьби та визначних постатей Пласту. 2) Практичне пластування: табірництво з усіма його потребами. 3) Піонерство. 4) Перша допомога. 5) Сигналізація. 6) Стріляння з лука. 7) Пластова постава, поведінка в терені.

Юнаки під час теренової гри на ЮМПЗ-1972 р.

Упродовж гри треба було добре орієнтуватися в терені, вміти переходити кордони, маскуватися, підкрадатися, переходити через ливновий міст на 60 стіп довгий і 20 стіп високий тощо. Ціла теренова гра тривала від 9-ої год. ранку до 4.30 год. по полудні та виявила гарні успіхи юнаків.

**

У історичній грі юначок взяло участь близько 400 юначок. Гра була проведена у замкненому колі в часі від 10-ої год. ранку до 4.30 год. по полудні. Юначки брали участь у грі у групах 10-12 осіб на двох трасах.

Одна з них була для прихильниць і учасниць, друга — для розвідувачок і вірлиць. Кожна із визначених трас мала 25 контрольних пунктів, і кожна група мала їх усіх пройти, проте не всім це вдалося. Метою цієї гри було перевірити пластове знання, ініціативу, фізичну вправність, витривалість, орієнтацію в терені, співпрацю та перш усього історію Пласту.

**

Обидві ігри закінчилися святочно на Мазепинській площі відчитанням "Маніфесту" і наданням нагород першунам, яке довершив Начальний Пластун, пл. сен. Юрій Старосольський.

І. Д.

Усміхніся!

Юнак до коменданта: "Друже коменданте, уставайте, бо я не знаю, коли я мав збудити вас, о шостій чи сьомій годині".

— "О п'ятій, дурню! А котра тепер година?"

— "Щойно восьма почалася".

ПІД ШАТРАМИ НА «БАТУРИНІ»

Наш цьогорічний табір на "Батурині", Монреаль, називався "Мокрі сліди". Перший день нашого таборування був для нас досить трудний. Падав дощ і треба було швидко розбити шатра. Вночі відбулося відкриття табору. На відкритті ми вперше назвали наш табір "Мокрі сліди".

Першого тижня в четвер юначки ходили на прогулянку у віддалі 7 миль. Ні одна юначка не повернулася із здоровими ногами. Багато з нас мали міхури. Але зараз після прогулянки нас чекала приємність — юнаки запросили нас на смачну вечерю: помідорова юшка, смажена риба, бараболяна салата і галярета з полуниці.

Юначки докладали зусиль, щоб вигляд нашого табору був гарний. Ми побудували гарну браму, щогли і чудову кухню.

У п'ятницю о 3-тій годині — аларм! Обидва табори — юнаків і

юначок зішлись на теренову гру. Усі були поділені на дві групи. Перша — ховалася, а друга її шукала. При кінці гри ми опинилися на майдані, а там перекидали водяні м'ячі. По тереновій грі ми повернулися назад до шатер.

Святкуючи Івана Купала, кожна юначка виплела два вінки — один для юнака, а другий для себе. У ямі сиділа дівчина. Ми позначили свої вінки і кидали їх у яму до дівчини. Прийшли хлопці. Кожний взяв один вінок з ями. Юнаки викликали ім'я дівчини, яке було на вінку. Тоді всі йшли до озера і кидали вінки на воду. А згодом юначки, тримаючись за руки з юнаками, скакали через вогонь. Нам було дуже весело.

Під час другого тижня ми пішли на ще одну прогулянку разом з юнаками. Вона була довга і тяжка. Прийшла черга на юначок запросити юнаків на вечерю. По вечері була ватра.

Учасниці курінного табору — 8-ий Курінь УПЮ-ок ім. княгині Романової, Монреаль, Канада, літо 1972.

Сумно було нам роз'їжджатися з табору, прощатися із приятелями та залишати місце таборування. "Мокрі сліди" закінчилися, а нам було жаль, що цей табір не тривав трохи довше.

У двох тижнях таборування ми мали три забави. Усі гарно забавлялися, і тяжко було вранці вставати на прорух.

Пл. прих. Ліда Солтис

8-ий Курінь УПЮ-ок

ім. кн. Романової Монреаль

наша пошта

ДО НАС ПИШУТЬ:

"ДОБРЕ ДІЛО" — ГІДНЕ НАСЛІДУВАТИ!

З Філадельфії, США, одержала наша Адміністрація листа такого змісту: "Щоб відзначити 4-ту сумну річницю смерті нашої незабутньої Дружини і Мами, св. п. ОЛЬГИ з МАРЧУКІВ ЦЮК, складасмо знову \$120.00 для доповнення створеного нами фонду, відсотки з якого призначені на постійні дарункові передплати журналу "Юнак" для незаможних читачів, які самі не спроможні заплатити передплати за "Юнака". Філадельфія, 9 жовтня 1972 р. — З належною пошаною — ЯРОСЛАВ ЦЮК, чоловік, і ст. пл. ОЛЕГ ЦЮК, син."

Від Адміністрації: Дуже щиро дякуємо п. Ярославу і другові ст. пл. Олегові Цюкам з Філадельфії за те, що вони вже четвертий раз зробили "добре діло" в користь неспроможних пластових друзів, фундуючи для них дарункову передплату (вже четверту!) "Юнака". Сподіваємося, що й інші будуть їх наслідувати!

♦♦

ТАКИХ ПОВИННО БУТИ БІЛЬШЕ!

Кожний пластовий юнак чи пл. юначка зобов'язані передплачувати і читати свій юнацький журнал "Юнак" і точно на початку кожного року платити за нього передплату. Коли ж юнаки чи юначки переходять

до старшого пластуства, то вони можуть, якщо цього бажають, далі передплачувати "Юнака", але вони зобов'язані тоді передплатити для себе журнал "Пластовий Шлях", що призначений для старших членів Пласту, то є для старшого пластуства, пластових сеньйорів і членів Пластприятю. На жаль, не всі старші пластуни і пластуни виконують цей свій обов'язок передплатити для себе "Пластовий Шлях". Але є й зразкові члени УСП, що свідомі цього свого важливого пластового обов'язку. Як приклад наводимо текст листа, якого ми одержали від одного ст. пластуна з Монреалю, Канада. Він пише до нашої Адміністрації таке:

"Дорогі Друзі! Ставши старшим пластуном, я є зобов'язаний передплачувати журнал "Пластовий Шлях". Отже, прошу почати висилати мені цей журнал і повідомити мене, скільки маю заплатити як передплату за нього. Дякую за полегодження мого прохання і вітаю — Скоб! — Ст. пл. Андрій Кравчук, Монреал, Канада".

Всі інші молоді старші пластуни і пластуни, що щойно перейшли з УПЮ до УСП, повинні наслідувати друга Андрія Кравчука. — Адміністрація "Юнака".

● Посилаю Вам \$7.50 на передплату "Юнака", а \$8.50 на його пресфонд. При цій нагоді бажаю Вам наснаги і успіхів у Вашій такій відповідальній видавничій праці. З правдивою до Вас пошаною — ст. пл. Богдан Булавка, Балтімор, США.

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА"

що вплинули до 10 жовтня ц. р.

США:

● Із збірки на пресовий фонд пластових журналів (разом зібрано на всі три пластові журнали: "Готуйсь", "Юнак" і "Пластовий Шлях" — \$115.00) замість квітів на могилу св. п. пл. сен. ІСИДОРА КОМАРИНСЬКОГО з Чикаго, США, від членів Пластової Станиці в Чикаго та приятелів Покійного з Чикаго на пресфонд "Юнака" (дивись окреме оголошення в цій справі на іншій місці в цьому числі) \$40.00

● Членки Куренів УСП-ок і УПС-ок "ВЕРХОВИНКИ", Нью-Йорк, замість квітів на могили св. п. МИХАЙЛА ЛЕБЕДЯ і св. п. ІВАНА КНИША, Батьків членок обидвох Куренів "Верховинки", на пресфонд пл. журналів "Готуйсь" і "Юнак" разом склали датків на суму \$50.00, з того на пресфонд "Юнака" 25.00

● Люба і пл. сен. Христина Ковчі, Рочестер, замість квітів на могилу св. п. о. Степана Вачинського 20.00

● пл. юн. Оленька і Богдан Чмоли, Вовффало, замість квітів на могилу свого кузена, св. п. юнака БОРИСА ДРАГАНА, Джерсі Сіті, з нагоди роковин його смерті 5.00

пл. сен. Ростислав Ратич, Едісон, Н. Дж. 10.00

ст. пл. Богдан Булавка, Балтімор 8.50

Дора Хариш, Балтімор 5.00

пл. сен. Міляс Лебедович, Дітройт 4.50

ст. пл. Оленка і Марта Куземські, Філядельфія 3.00

пл. юн. Роман і Аня Зарики, Балтімор 2.50

пл. юн. Богдан Катречко, Орендж 2.00

пл. юн. Оленка Паславська, Ньюарк 2.00

пл. юн. Оксана Ласійчук, Балтімор 1.50

пл. юн. Уляна Білинська, Чикаго 1.50

пл. юн. Андрій Свистун, Чикаго 0.50

КАНАДА:

● Одарка і д-р Василь Сірські із синами, Ватерло, замість квітів на могилу св. п. пл. юн. ОРЕСТА БРУЧКОВСЬКОГО із Су Сент Марі, Онтаріо, 25.00
пл. сен. Ольга і Петро Саварини, Едмонтон 6.00

пл. юн. Лідія, Михайло і Нестор Сьолковські, Ст. Кетерінс	6.00
пл. юн. Моніка Зуб, Сарнія	2.50
пл. юн. Ярема і Рома Кохани, Торонто	2.00
пл. юн. Орест Івашко, Ошава	2.00
ст. пл. Ірина Макарик, Торонто	2.00
пл. юн. Зенон Мисаковець, Торонто	1.50
пл. юн. Лідія Солтис, Монтреаль	1.00
пл. юн. Маріян і Зенон Івахові, Торонто	1.00
пл. юн. Іван Довгий, Торонто	0.50
пл. юн. Орест Чумак, Вінніпег	0.50
Разом у цьому списку	\$181.00

ХТО ЗМІНЯЄ АДРЕСУ

хай зараз повідомить про це адміністрацію "Юнака",
подаючи свою давню й нову адресу

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

пл. сен. ІСИДОРА КОМАРИНСЬКОГО

члена Пластової Станиці в Чикаго, США,
що відійшов на Вічну Ватру 12 серпня ц. р.

склали датки на пресфонд пластових журналів такі члени Пл. Станиці в Чикаго і приятелі Покійного: \$25.00 — Ярослав Войнаровський; \$20.00 — Іван Яремко; \$15.00 — Ліда та Іван Залуцькі; по \$10.00 — Василь Литвин, Тарас Лиськевич, Галина і Роман Заяці та Відділ Т-ва "Провидіння" в Чикаго; по \$5.00 — Славомир Пігут, Романа і Роман Дмитерки, Михайлина і Іван Лисейки, разом — \$115.00. З цієї квоти призначено на пресфонд "Готуйсь" \$40.00, на пресфонд "Юнака" — \$40.00, а на пресфонд "Пластового Шляху" — \$35.00.

Крім того на фонд будови пластової каплиці на оселі Пл. Станиці в Чикаго "Беркут" склали датки: \$25.00 — д-р Ілля Мула; \$20.00 — Ярослава і Ярослав Панчуки; \$16.00 — Т-во "Католицька Акція, Відділ ч. 365; по \$10.00 — Зиновія і Осип Литвинишини, Ореста і Богдан Ткачуки, Іванна Горчинська, Окружна Рада Т-ва "Провидіння", Софія і Ярослав Кульчицькі, Михайлина і Іван Лисейки, Палагія та Андрій Матвійшини, Ірина і Олександр Процики; по \$5.00 — Любомир Климкович, Петро Гула, Ярослав Ганкевич, Неоніла Сасик і д-р Павло Синиця, разом \$166.00.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ПОКІЙНОМУ!

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п.

пл. юнака ОРЕСТА БРУЧКОВСЬКОГО із Су Сент Марі, Онтаріо, Канада

склали на пресфонд "Юнака" \$25.00

ОДАРКА і д-р ВАСИЛЬ СІРСЬКІ
із синами

Ватерло, Онтаріо, Канада

Замість квітів на свіжу могилу
св. п.

О. СТЕПАНА БАЧИНСЬКОГО
із США

склали на пресфонд "Юнака" \$20.00

ЛЮБА і пл. сен. ХРИСТЯ КОВЧИ
Рочестер, США

Замість квітів на могилу

св. п. МИХАЙЛА ЛЕБЕДЯ
та

св. п. ІВАНА КНИША

Батьків подруг з нашого Куреня

складаємо \$50.00 на пресфонд пл. журналів, з того
\$25.00 на пресфонд "Юнака" і \$25.00 на пресфонд
"Готуйсь".

Членки Куренів УСП-ок і УПС-ок
"ВЕРХОВИНКИ" Нью-Йорк, США

Для вшанування пам'яті нашого Кузена

бл. п.

пл. юн. БОРИСА ДРАГАНА
з Джерзі Сіті, США,

складаємо з нагоди роковин його передчасної смерті
\$5.00 на пресфонд "Юнака".

Пл. юн. ОЛЕНКА і БОГДАН ЧМОЛИ
Боффало, США

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖІ
Теодосія Волошина

Astro Travel Service

2198 BLOOR ST. WEST — TORONTO 9, ONTARIO
Telephone: 766-1118 & 766-1119

- Полагоджує всі справи у зв'язку із спровадженням рідні з України та інших країн Східної Європи.
- Продає квитки на всі літунські, корабельні та автобусові лінії світу.
- Нотаріально завірює всі потрібні документи.

ПЛАСТОВЕ ПІДПРИЄМСТВО

МОЛОДЕ ЖИТТЯ

Єдина пластова крамниця
у США має на складі:

✦ пластові однострої ✦ пластові відзнаки до одностроїв і таборовий виряд ✦ пластову літературу ✦ альбоми, різьби, вишивки, кераміку, філателію ✦ українські національні прапори, книжки, шкільне приладдя і т. п.

MOLODE ZYTIA, Inc.

302 E. — 9th St.,

New York 3, N. Y., U.S.A.

**ПОМОЖІТЬ НАМ
зробити "добре діло"
і перешліть**

дарункову передплату

для зразкових, але незаможних юнаків та юначок, особливо з європейських та південноамериканських країн. Вони бажали б дістати та читати «Юнака», але самі не можуть собі його передплатити.

Адміністрація

Друзі і Подруги!

Чим більше буде передплатників, тим кращим буде наш журнал «Юнак». Тому хай кожний чи кожна з Вас: 1) подбас, щоб всі члени Вашого гуртка стали передплатниками «Юнака», 2) приєднає для «Юнака» принаймні одного нового передплатника з-поміж тих Ваших друзів чи подруг, що не належать до Пласту.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

Українського Робітничого Союзу

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ПЕРЕДОВОЇ БРАТСЬКОЇ УСТАНОВИ
УКРАЇНСЬКИХ ЛЮДЕЙ В КАНАДІ І АМЕРИЦІ

Модерні — першої класи — забезпечені поліси на життя; Допомога окваліфікованим і немічним членам; Стипендії і стипендіяна допомога студіюючій молоді у вищих школах; Дитячі підприємства, таборування і Курси Українознавства; "Народна Воля", "Форум" журнал молоді в англійській мові і відпочинкова оселя "Верховина".

По ближчі інформації пишть або телефонуйте до місцевих секретарів і організаторів УРСюзу; до його головного організатора на Канаду Анатолія Білоцерківського на адресу: 490 Oka St., LaSalle, Quebec, Canada, Tel. (514) 266-1775 або до Головної Канцелярії УРСюзу — 440 Wyoming Ave. Scranton, Pa., U.S.A. Tel. (717) 342-0937.

GO AHEAD! BUY CANADA SAVINGS BONDS START SOMETHING GOOD TODAY

Розпочніть сьогодні щось добре із Канадськими Щадливими Бондами! Вони призначені для забезпечення Вашого майбутнього, щоб воно було безтурботним. Канадські Щадливі Бонди є безпечні. Їх підтримують всі багатства Канади, і вони платять добрі відсотки рік за роком.

Нові Канадські Щадливі Бонди дають пересічно річно 7.30 відсотка, якщо дотримані до речення зрілості. Кожний 100-доларовий бонд починається від \$5.50 відсотків у першому році, платить \$7.00 відсотків у другому році, \$7.50 відсотків у кожному із наступних чотирьох років, а тоді платить \$7.75 відсотків в кожному із останніх шести літ. Щобільше, ви можете зібрати відсотки від відсотків, і на протязі лише 12-ти років ваших 100 доларів може принести \$233.25.

Канадські Щадливі Бонди — це негайна готівка. Їх можна кожноразово інкасувати по їхній номінальній вартості з додавком зароблених відсотків.

Канадські Щадливі Бонди легко купити. Вони є до набуття в сумах між \$50.00 до максимальної квоти \$50,000.00.

Ви можете їх купити в троякий спосіб:

- а) за готівку — на місці вашої праці, в банку або через інвестицію,
- б) на сплати, через План ощадності платні там, де ви працюєте,
- в) на сплати, через Місячний план ощадності там, де маєте своє банковеkonto чи інвестиції.

Ступайте вперед! Розпочніть щось добре сьогодні! Купіть Канадські Щадливі Бонди.

7.30%

Безплатна допомога в усіх ваших іміграційних справах

- Внесення вашої заяви нічого вас не коштує. Інтерв'ю в іміграційних справах нічого вас не коштує. Якщо ви не говорите по-англійському чи по-французькому, не погреб'єте цим турбуватися, бо ми постараємося вам безкоштовно перекладчика для вас.
- Урядовці в наших Канадських Іміграційних Центрах приймуть вас з допомогою на кожному кроці, у будь-якій іміграційній справі. І все це безкоштовно.
- Навіть, якщо ваша перша заява не буде одобрена,

ми можемо вам допомогти — безкоштовною порадою.

- Ви матимете право на поновне переслухання та на право взяти собі когось як дорадника, якщо ви собі цього бажаєте. Існує багато добрих й довірених консултантів, які прийдуть вам з послугами по уміркованих цінах. Деякі не зроблять цього. Тому будьте уважні.
- Прийдіть до нас будь-коли, щоб обговорити свої проблеми з нами. Ми є на це, щоб вам допомогти. Зателефонуйте до нас у Торонті на число телефону: 362-7721.

Усі канадські іміграційні послуги є безплатні.

**Canada
Immigration
Centre**

Manpower and
Immigration
Bryce Mackasey, Minister

**Centre
d'Immigration
du Canada**

Main-d'œuvre
et Immigration
Bryce Mackasey, Ministre

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСТУНИ І ПЛАСТУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,

Той доляр, той цент

Тобі допоможе колись

Здобути знання, прожиток, ім'я!

● ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ «Самопоміч» платить 5% ДИВІДЕНДИ.

● КОЖНА СУМА ВКЛАДУ враз із усіма фондами має своє ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ

та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є

Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

ПРАЦЯ І ОЩАДНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ВАШУ МАЙБУТНІСТЬ!

● Ощадністеві
вклади без права
виписувати чеки

● Термінові вклади
(більші суми)
на 2 і більше років

5½ %

6½ %

- Студійні ощадністеві вклади на 7%!
- При виплатах уживайте наших чеків!
- Дасмо позики на догідні сплати!

Складайте Ваші ощадності
у кредитовій кооперативі

»БУДУЧНІСТЬ«

Buduchnist (Toronto) Credit Union Ltd.

140 Bathurst Street — Toronto 2-B, Ontario
Phone: 366-9863 & 366-4547

**Друкарня
КИЇВ**

виконує
всю
друкарську
роботу.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 363-7839
860 Richmond St. West, Toronto 2-B, Ont.

Хто з Вас подорожує

- літаком
 - кораблем
 - поїздом
 - автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро
МАРКІЯНА КОГУТА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

В Пластовій кооперативі ПЛАЙ

PLY CO-OP LTD., 768 Queen St. W., Toronto 3, Ont.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ПЛАСТОВІ ВІДЗНАКИ

- новацьких роїв і гнізд
- юнацьких гуртків і куренів
- новацьких і юнацьких проб
- нов. і юн. іспитів умілостей

ІЖАК

БОБЕР

ЛИС

ЗАЄЦЬ

ВОВК

ЛЕОПАРД

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ТАРПАН

БОРСУК

КАЖАН

САЙГАК

РИСЬ

ВЕДМІДЬ

ОЛЕНЬ

У цьому оголошенні поміщені зразки відзнак юнацьких гуртків, які продаємо по 50 центів за штуку. Маємо постійно на складі 40 різних родів таких відзнак і можемо їх кожночасно вислати. Виготовляємо також інші відзнаки роїв УПН і гуртків УПЮ на замовлення.

КУПУЙТЕ В НАС ТАКОЖ:

★ всякі інші пластові відзнаки ★ усі частини пластових одностроїв ★ таборовий виряд ★ спортове приладдя ★ усі пластові видання, а зокрема обов'язковий для юнацтва посібник, автором якого є основник Пласту

ПРОФ. Д-Р ОЛЕКСАНДЕР ТИСОВСЬКИЙ (ДРОТ)

Життя в Пласті

544 сторін • багато ілюстрацій • ціна 6.50 дол.

- * КУПУЙТЕ В ПЛАСТОВІЙ КООПЕРАТИВІ «ПЛАЙ»!
- * ЧИСТИЙ ПРИБУТОК КООПЕРАТИВИ «ПЛАЙ» ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ВИХОВНІ ЦІЛІ ПЛАСТУ!